

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่
ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แสงชัย นัยนุ่น

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

FACTORS RELATED TO THE SUCCESS IN IMPLEMENTATION SMOKING
PREVENTION AND SMOKING CESSATION FOR YOUTH OF HIGHER EDUCATION
INSTITUTION IN HUAHIN DISTRICT PRACHAUBKIRIKHAN PROVINCE

Sangchai Nuinoon

Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Academic Year 2019

Copyright of Rajamangala University of Technology Rattanakosin

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่
ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แสงชัย น้อยนุ่น

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

FACTORS RELATED TO THE SUCCESS IN IMPLEMENTATION SMOKING
PREVENTION AND SMOKING CESSATION FOR YOUTH OF HIGHHER EDUCATION
INSTITUTION IN HUAHIN DISRTICT PRACHAUBKIRIKHAN PROVINCE

Sangchai Nuinoon

Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Academic year 2019

Copyright of Rajamangala University of Technology Rattanakosin

ใบรับรองการศึกษาอิสระ
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ชื่อการศึกษาอิสระ	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ชื่อผู้วิจัย	นายแสงชัย นุ้ยนุ่น
วิชาเอก	นวัตกรรมการบริหารและการจัดการธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.พ.อ.ดร.วรสิทธิ์ เจริญพุด

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอนุมัติให้การศึกษาอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

..... ผู้อำนวยการวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
 (รพี ม่วงนนท์)

คณะกรรมการสอบการศึกษาอิสระ

..... ประธานกรรมการ
 (รศ.พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์)

..... กรรมการ
 (ดร.ทศวน ชูเพ็ญ)

..... กรรมการ
 (ผศ.พ.อ.ดร.วรสิทธิ์ เจริญพุด)

Independent Study Certificate
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Independent Study Title Factors Related to the Success in Implementation Smoking
Prevention and Smoking Cessation for Youth of Higher Education
Institution in HuaHin District Prachuabkirkhan Province

Researcher Mr. Sangchai Nuinoon

Major Innovative Public Administration and Management

Advisor Assist.Prof.Col.Vorasit Chareonput, D.P.A.

Rajamangala University of Technology Rattanakosin approved this independent study in partial fulfillment of the requirements for the degree of Master of Public Administration.

.....
(Rapee Moungnont, M.B.A.) Director, College of Innovation
Management

Independent Study Committee

..... Chairperson
(Assoc.Prof.Pornchai Likhitthamarot)

..... Member
(Hhakuan Choopen, Ph.D.)

..... Member
(Assist.Prof.Col.Vorasit Chareonput, D.P.A.)

ชื่อการศึกษาอิสระ	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ชื่อผู้วิจัย	นายแสงชัย นุ้ยนุ่น
ชื่อปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.พ.อ.ดร.วรสิทธิ์ เจริญพุด
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัยนี้เพื่อ (1) ประเมินความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิก การสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านลักษณะ ประชากรกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบัน การศึกษาไปปฏิบัติ และ (3) อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติและ ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไป ปฏิบัติ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบัน อุดมศึกษาที่มีที่ตั้งในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 251 คน ทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ร้อยละและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอ้างอิง ค่าไคสแควร์ และสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของ เยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 2) ปัจจัยด้านลักษณะ ประชากรของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิก การสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ และ 3) ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชน ในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ สถาบันอุดมศึกษา
อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก.....

Independent Study Title	Factors Related of the Success in implementation Smoking Prevention and Smoking Cessation for Youth of Higher Education Institution in HuaHin District Prachaubkirikhan Province
Researcher	Mr. Sangchai Nuinoon
Degree Sought	Master of Public Administration
Advisor	Assist.Prof.Col.Vorasit Chareonput, D.P.A.
Academic Year	2019

Abstract

The purposes of this study were to; accesses the Success in implementation smoking prevention and smoking cessation for Youth in Education Institution; examine the relationship between demographic factors and the implementation success of the smoking prevention and cessation policy for youth in education Institution; and explain relationship between factors related to policy implementation and the success in implementing the smoking prevention and cessation policy for youth in Education Institution.

The study employed quantitative survey design. The samples include 251 undergraduate students of higher education Institution in HuaHin district Prachuabkirikhan province. Data were collected with questionnaires. The data were analyzed with descriptive statistics in mean and standard deviation, as well as inferential statistics by using Chi square and Pearson correlation.

Result revealed that success in Implementing the smoking prevention and smoking cessation for youth in education institutions was at high level overall mean 3.66;The demographic factors were not correlated with the implementation success of the smoking prevention and smoking cessation policy for youth in education institutions; The factors related to policy Implementation were positively correlated with the success in implementing the prevention and smoking cessation for youth in higher education institutions at .01 significance level.

Keywords: Success, implementation of smoking prevention and smoking Cessation, higher Education Institutions, HuaHin District Prachaubkirikhan Province

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์ พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์ ประธานที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ ดร.หจกวน ชูเพ็ญ กรรมการการศึกษาอิสระ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันเอก ดร.วรสิทธิ์ เจริญพุ่ม อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ จนกระทั่งการศึกษาอิสระสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ที่ให้ความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำให้การทำการศึกษอิสระในครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบคุณนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาที่มีที่ตั้งในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ทุกท่านที่ให้ข้อมูลและความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยขอน้อมระลึกถึงพระคุณบิดา-มารดา บุคคลอันเป็นที่รัก รวมถึงเพื่อน ๆ ที่ศึกษาปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตทุกท่านที่ห่วงใยและให้กำลังใจ ให้คำปรึกษาแนะนำมาโดยตลอด นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบุคลากรในองค์กรที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัยได้เข้าไปเก็บข้อมูลให้ประสบความสำเร็จ

คุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับคณาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่บริการอำนวยความสะดวกให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาด้วยดี

แสงชัย นุ้ยนุ่น
มีนาคม 2563

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(9)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามนำงานวิจัย	11
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	11
1.4 ขอบเขตการศึกษา	12
1.5 ประโยชน์ที่ได้จากการศึกษา	12
1.6 นิยามคำศัพท์	12
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	
2.1 แนวคิดและทฤษฎีนโยบายสาธารณะ	5
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการป้องกันการสูญบุหรี	13
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ	15
2.4 กรอบความคิดการวิจัย	18
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	19
3.2 เครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัย	20
3.3 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	21
3.4 สมมติฐานการวิจัย	22
3.5 สมมติฐานสถิติ	22
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	23
3.7 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ	23
บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย	
4.1 ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.2 ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของ เยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	30
4.3 ระบุปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการ สูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 1. ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2. ด้านทรัพยากรนโยบาย 3. ด้านคุณลักษณะของหน่วยงาน 4. ด้านการสื่อสารและการ ประชาสัมพันธ์ 5. ด้านความมุ่งมั่นของพนักงานผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ 6. ด้าน ความสามารถและจำนวนบุคลากร	31
4.4 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของ เยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	37
4.5 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติกับ ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชน ในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	38
4.6 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	48
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลการศึกษาวิจัย และข้อเสนอแนะ	
5.1 ผลการศึกษาเชิงปริมาณ	49
5.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน	50
5.3 การอภิปรายผลการศึกษา	51
5.4 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	53
บรรณานุกรม	54
ภาคผนวก	59
ประวัติผู้วิจัย	66

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
3.1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในสถาบันอุดมศึกษาอำเภอหัวหิน	20
3.2	นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ	24
4.1	แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	28
4.2	ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิก การสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบัน อุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	30
4.3	แสดงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ภาพรวม)	31
4.4	แสดงปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชน ในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ด้านมาตรฐานและ วัตถุประสงค์ของนโยบาย)	32
4.5	แสดงปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชน ในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ด้านทรัพยากร นโยบาย)	33
4.6	ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนใน สถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ด้านคุณลักษณะของ หน่วยงาน)	34
4.7	ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนใน สถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ด้านการสื่อสารและ การประชาสัมพันธ์)	35
4.8	ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนใน สถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ด้านความมุ่งมั่นของ พนักงานผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ)	36
4.9	แสดงปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชน ในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ด้านความ สามารถและจำนวนบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา)	37

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.19 ทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างด้านรายได้ของผู้ปกครองที่ แตกต่างกันและความสำเร็จของการนํานโยบายการป้องกันและลดละเลิกบุหรี่ของ เยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ ด้วยสถิติไคสแควร์	44
4.20 แสดงปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนํานโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของ การนํานโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษา ไปปฏิบัติ	45
4.21 ผลการวิเคราะห์	47
4.22 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	48

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	ตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติตามแนวคิดของ Van Meter and Van Horn	11
2.2	กรอบความคิดการวิจัย	18

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประชากรทั่วโลกเสียชีวิตจากการสูบบุหรี่ หนึ่งร้อยล้านคน ในช่วงปี พ.ศ. 2444-2543 (Eriksen, 2005, p. 142 อ้างถึงใน บุญชัย พิริยะ กิจกำจร และนริชร ชูติ พัฒนะ, 2561, หน้า 108) ถ้ายังคงมีการสูบบุหรี่ ในปริมาณที่ต่อเนื่อง จะมีผลทำให้มีคนเสียชีวิตจากการสูบบุหรี่ถึงหนึ่งพันล้านคนในปี พ.ศ. 2643 และประเทศที่จะมีผู้เสียชีวิตจากการสูบบุหรี่มากที่สุดได้แก่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี ส่วนทวีปที่มีประชากรที่สูบบุหรี่มากที่สุดได้แก่ ทวีปยุโรป สำหรับทวีปเอเชียประเทศที่มีประชากรสูบบุหรี่มากที่สุด ผู้ที่สูบบุหรี่เริ่มจากเยาวชนอายุ 15 ปีขึ้นไป มีปริมาณการสูบที่ 2,000-3,000 มวนต่อปี ส่วนเยาวชนในประเทศไทยสูบบุหรี่ 500-999 มวนต่อปี (Eriksen, 2005, p. 142) แม้ว่าประเทศไทยจะมีการกำหนดนโยบายการควบคุมการบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบ ด้วยตราพระราชบัญญัติควบคุมการบริโภคยาสูบ แต่ในด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติพบว่าการบังคับใช้กฎหมาย มีอาจดำเนินไปได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิผล เนื่องจากแม้ว่าการห้ามสูบบุหรี่จะครอบคลุมการสูบในที่สาธารณะ ซึ่งครอบคลุมถึงสถาบันการศึกษาทุกแห่งและทุกระดับ แต่การนำไปปฏิบัติที่มีผลจะอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ส่วนในภูมิภาคการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยเฉพาะการบังคับใช้กฎหมายไม่มีความเคร่งครัดเท่าที่ควรส่งผลให้ปริมาณการสูบบุหรี่ของเยาวชนทั้งชายและหญิง ในทศวรรษ (2547-2557) ที่ผ่านมามีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้นจากร้อยละ 6.58 เป็นร้อยละ 8.25 และการสำรวจเมื่อปี พ.ศ. 2558 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2557 พบว่า อัตราการบริโภคยาสูบลดลงจากร้อยละ 8.25 เป็น 7.92 แต่ว่าอายุเฉลี่ยของเยาวชนไทยมีแนวโน้มที่จะลดลงจากสถิติในปี 2558 พบว่า เยาวชนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป บริโภคยาสูบ 10.9 ล้านคน เพศชายมีอัตราการบริโภคยาสูบร้อยละ 39.3 เพศหญิงเท่ากับร้อยละ 1.8 เมื่อพิจารณาการบริโภคยาสูบของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปในรอบ 24 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2534-2558) พบว่ามีแนวโน้มลดลง เยาวชนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่บริโภคนยาสูบในปี พ.ศ. 2534 มีจำนวน 12.26 ล้านคน (ร้อยละ 32.0) ลดลงเป็น 10.9 ล้านคน (ร้อยละ 19.9) ปี พ.ศ. 2558 มีอัตราการลดลงเฉลี่ยร้อยละ 0.5 ต่อปี แต่ในพื้นที่ภาคใต้พบว่ามีอัตราการสูบบุหรี่สูงที่สุดในประเทศ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น (The office of Prevention Disease and Control 12 Songkhla, 2015, p. 45)

สาเหตุที่เยาวชนโดยเฉพาะนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามีการสูบบุหรี่ รวมถึงการได้รับควันบุหรี่ ในสถาบันการศึกษามีการศึกษาเรื่องดังกล่าวและพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยร้อยละ 32 ได้เห็นและพบ

การสูบบุหรี่มากที่สุดในมหาวิทยาลัยได้แก่ ห้องน้ำในอาคารเรียน บริเวณอาคารจอดรถ ทางเท้า และพบว่า นักศึกษาร้อยละ 73.8 ไม่มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการควบคุมการบริโภคยาสูบของประเทศไทย (จักรพันธ์ เพ็ชรภูมิ และคณะ, 2561, หน้า 89)

การที่รัฐบาลต้องกำหนดนโยบายห้ามการสูบบุหรี่ในสถานที่สาธารณะเนื่องจากผลการศึกษาพบว่า ทุกครั้งของการสูบบุหรี่จะมีสารพิษพ่นออกมา 69 ชนิด และการสูบบุหรี่เป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญทำให้เกิด โรคไม่ติดต่อเรื้อรัง เช่น โรคมะเร็งที่ปอด โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคถุงลมโป่งพอง และระบบทางเดินหายใจเรื้อรัง นอกจากนี้ผลทางสุขภาพยังพบว่า ผลกระทบเชิงลบทางเศรษฐศาสตร์จากการเกิดโรครดดังกล่าวที่เกิดจากสูบบุหรี่ ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายทางตรงและทางอ้อมทางการแพทย์ มีมูลค่าความสูญเสียผลิตภาพจากการขาดงานของผู้ป่วยและความสูญเสียผลิตภาพจากตายก่อนวัยอันควร พบว่ามีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 74.88 พันล้านบาท (เฉลี่ย 29.39 บาทต่อบุหรี่หนึ่งซอง) คิดเป็นร้อยละ 0.78 ของ GDP หรือร้อยละ 18.19 ของงบประมาณด้านสาธารณสุขปี 2552

รัฐบาลกำหนดมาตรการทางกฎหมายผ่านนโยบายควบคุมการบริโภคยาสูบตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 เพื่อลดจำนวนผู้สูบบุหรี่และป้องกันการเกิดผู้สูบบุหรี่รายใหม่ รวมถึงการบังคับใช้มาตรการต่างๆ เกี่ยวกับการลดควันบุหรี่เพื่อป้องกันและปกป้องผู้ไม่สูบบุหรี่ ผลลัพธ์ของการดำเนินการนำนโยบายไปปฏิบัติในด้านประสิทธิผลพบว่า จำนวนผู้สูบบุหรี่ลดลงร้อยละ 19 จากการใช้มาตรการกำหนดค่าเตือนบนซองบุหรี่ แต่พฤติกรรมการสูบบุหรี่ด้านอายุของเยาวชนเพิ่มมากขึ้น กล่าวคือ เด็กเริ่มสูบบุหรี่เมื่ออายุน้อยผลจากการแบ่งขายบุหรี่เป็นมวนและเพศชายสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิง 16 เท่า (วรลักษณ์ หิมะกลัส, <https://www.Thaihealth.or.th>, 3 กันยายน 2562)

จะเห็นได้ว่านโยบายลดการบริโภคยาสูบยังมีจุดที่ต้องศึกษาโดยเฉพาะการที่เยาวชนมีการเริ่มสูบบุหรี่ที่ระดับอายุน้อยลงแม้จะมีมาตรการทางกฎหมายในการห้ามสูบบุหรี่ในที่สาธารณะ แต่เยาวชนในสถาบันการศึกษาโดยเฉพาะระดับอุดมศึกษายังคงสูบบุหรี่ในพื้นที่ควบคุมและไม่ควบคุมขณะที่ปริมาณของผู้สูบบุหรี่ที่อายุน้อยยังคงไม่ลดลงในเชิงประจักษ์

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อประเมินความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

1.2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านลักษณะประชากรกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

1.2.3 เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติและความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง

1.3.2 ปัจจัยด้านลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

1.3.3 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญ

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านตัวแปร การวิจัยครั้งนี้ตัวแปรต้นได้แก่ ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง และปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลดละเลิกบุหรี่ยุคของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ ประกอบด้วย มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ทรัพยากรในการสนับสนุนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ความสามารถและจำนวนของบุคลากร การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ ความมุ่งมั่นของผู้ดำเนินนโยบายไปปฏิบัติ ลักษณะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลดละเลิกบุหรี่ยุคของเยาวชนในสถาบันการศึกษา

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากร ทำการศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาที่มีที่ตั้งในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.4.3 ขอบเขตด้านเวลา ทำการศึกษาระหว่างมิถุนายน-ตุลาคม 2562

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ได้รับทราบความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษา

1.5.2 สามารถนำผลจากการศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปประยุกต์ใช้การศึกษาด้านนโยบาย

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษา หมายถึง การที่จำนวนนักศึกษาที่มีความเห็นที่จะไม่สูบบุหรี่ทั้งในพื้นที่สถาบันการศึกษาและที่อื่นๆ รวมถึงการเลิกสูบบุหรี่ในกรณีที่สูงอยู่แล้ว และการไม่ทดลองสูบบุหรี่และการเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ยาสูบทุกชนิด และแนะนำให้เพื่อน เลิก/ทดลองสูบบุหรี่

มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย หมายถึง การกำหนดนโยบายอยู่บนพื้นฐานการรักษา

ผลประโยชน์ของชาติ ในด้านสาธารณสุขและเศรษฐศาสตร์ และส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดีและป้องกันการเกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรังและลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นของครัวเรือน รวมถึงการเรียนรู้ของนักศึกษา

ทรัพยากรในการสนับสนุนการนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง งบประมาณที่สถาบันการศึกษาใช้ในการรณรงค์ให้นักศึกษาทราบพิษภัยจากการสูบบุหรี่ บุคลากรที่ทำการรณรงค์ให้นักศึกษาทราบพิษภัยจากการสูบบุหรี่ สิ่งอุปกรณ์ที่จะแสดงพิษภัยของบุหรี่ในรูปแบบต่างๆ ทั้งแผ่นพิมพ์ แผ่นป้ายและ วีดิทัศน์ ปริมาณการประชาสัมพันธ์การงดสูบบุหรี่

ความสามารถและจำนวนของบุคลากร หมายถึง ความสามารถของบุคลากรที่รับผิดชอบในกิจการนักศึกษาที่จะต้องรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ที่แสดงให้นักศึกษาได้ตระหนักพิษภัยของการสูบบุหรี่ รวมถึงจำนวนของเจ้าหน้าที่ที่จะตรวจสอบ ฝ่าระวางการสูบบุหรี่ตามสถานที่ในสถาบันการศึกษา รวมถึงการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารที่จะป้องกันการสูบบุหรี่ในสถาบันการศึกษา

การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ หมายถึง การสื่อสารจากสถาบันการศึกษาในการห้ามการสูบบุหรี่ในสถาบันการศึกษา ทั้งในบริเวณที่นักศึกษามักจะแอบสูบบุหรี่ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา การขอความร่วมมือกับร้านค้าภายนอกสถานศึกษาในการไม่จำหน่ายบุหรี่ให้นักศึกษาการจัดทำวีดิทัศน์ให้เห็นพิษภัยจากการสูบบุหรี่และโรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่

ความมุ่งมั่นของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง ความตั้งใจของผู้บริหารสถานศึกษาที่ห้ามการสูบบุหรี่ และผู้ปฏิบัติ มุ่งมั่นที่จะไม่ให้เยาวชนของชาติทดลองสูบบุหรี่ หรือให้เลิกการสูบบุหรี่ และการห้ามบุคลากรในสังกัดสถานศึกษาสูบบุหรี่ เพื่อไม่ให้เป็นตัวอย่างไม่ดีต่อเยาวชน

ลักษณะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง ลักษณะของสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ที่ทำการเรียนการสอนในสาขาวิชา รวมถึงประเภทของสถาบันการศึกษาและความเป็นอิสระในการควบคุมดูแลนักศึกษาและความพร้อมในการสนองต่อนโยบายของรัฐ

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ จำแนกเป็นหัวข้อนำเสนอ ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้ แนวคิดและทฤษฎีนโยบายสาธารณะ และตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ แนวคิดและทฤษฎีการประเมินผลนโยบาย งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและกรอบความคิดการวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีนโยบายสาธารณะ

2.1.1 ความหมายของนโยบายสาธารณะ

ความหมายของนโยบายสาธารณะ หมายถึง สิ่งที่รัฐบาลตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำเป็นการตัดสินใจของรัฐบาลเพื่อจัดการกับปัญหาต่างๆ ของสังคมเช่นปัญหา นโยบายต่างประเทศ ปัญหาการป้องกันสิ่งแวดล้อม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาคนว่างงาน เป็นความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานของรัฐกับสิ่งแวดล้อม ค่านิยมต่างๆ ที่มีต่อนโยบายสาธารณะในความหมายอย่างกว้าง จนไม่อาจแยกความแตกต่างระหว่างงานนโยบายกับงานประจำได้อย่างชัดเจน Thomas R. Dye (1984, p. 1) และ Robert Eyestone (1971, p. 18) ซึ่งเป็นความหมายอย่างกว้าง

ความหมายอย่างแคบ นิยามว่านโยบายสาธารณะคือ “การตัดสินใจขั้นต้นที่กำหนดแนวทางอย่างกว้างๆ โดยทั่วไปเพื่อนำไปเป็นแนวทางการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ เป็นแนวทางปฏิบัติของรัฐบาลที่กำหนดวัตถุประสงค์ที่แน่นอนว่าเพื่อให้บุคคลจัดการกับปัญหาหรือเรื่องที่อยู่ในความสนใจ จากนิยามดังกล่าว ส่งผลให้องค์ประกอบของการเป็นนโยบายสาธารณะไว้ 4 ประการได้แก่

1) เป็นแนวทางปฏิบัติกว้างๆ ที่กำหนดโดยรัฐบาลหรือข้าราชการระดับมากที่มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย

2) มีวัตถุประสงค์ที่แน่นอนไม่ยักยอกอย่างใดอย่างหนึ่ง

3) รัฐบาลมีความจริงใจและจริงจังที่จะทำให้มีการนำนโยบายไปปฏิบัติ

4) นโยบายอาจเป็นบวก (Positive) หรืออาจเป็นลบ (Negative) หรืออาจเป็นการกระทำก็ได้ Anderson (1975, pp. 3-4)

สรุป นโยบายสาธารณะเป็นแนวทางปฏิบัติของรัฐบาล ซึ่งกำหนดวัตถุประสงค์แน่นอนไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง เพื่อแก้ปัญหาในปัจจุบัน เพื่อป้องกันหรือหลีกเลี่ยงปัญหาในอนาคต เพื่อให้เกิดผลลัพธ์

ฟังปรารถนา รัฐบาลมีความจริงใจและจริงจัง ที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายอาจเป็นบวกหรือเป็นลบ ก็ได้ อาจเป็นกระทำหรือเว้นการกระทำก็ได้

2.1.2 แนวคิดทฤษฎีการกำหนดนโยบาย

จากองค์ความรู้เรื่องนโยบายสาธารณะทำให้ทราบว่านโยบายสาธารณะคือ สิ่งที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ ขณะที่โลกมีพัฒนาการด้านการจัดการสาธารณะที่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาคม โดยที่ประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการสาธารณะแม้ว่าจะต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลจากภาครัฐแต่ต้องรับฟังเสียงจากประชาชนด้วย การจัดการที่ดีต้องเป็นการบูรณาการความคิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นตอนของการกระบวนการนโยบายที่ประกอบด้วย 1) ขั้นตอนการก่อตัวของนโยบายสาธารณะ 2) ขั้นตอนการกำหนดนโยบายสาธารณะ 3) ขั้นตอนการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ 4) ขั้นตอนการประเมินผลนโยบายสาธารณะ 5) ขั้นตอนการยุตินโยบาย โดยมีสมมติฐานว่ากระบวนการกำหนดนโยบายเป็นผลจากความขัดแย้ง การต่อสู้ การเจรจาต่อรอง การประนีประนอมระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีบทบาทในขั้นตอนต่างๆ ของกระบวนการนโยบายบางครั้งอาจไม่มีความสมเหตุสมผลเนื่องจากการแทรกแซงทางฝ่ายการเมือง หรือการใช้ค่านิยมมาเป็นตัวกำหนด ตัวแบบที่ใช้เป็นหลักในการศึกษาการกำหนดนโยบายสาธารณะประกอบด้วย ตัวแบบสถาบัน ตัวแบบกระบวนการ ตัวแบบค่อยเป็นค่อยไป ตัวแบบชนชั้นนำ ตัวแบบกลุ่ม ตัวแบบเหตุผล ตัวแบบทฤษฎีเกม Sam Intelligence Unit (public-policy making, <http://www.siamintelligence.com/public-policy-making>, September 14, 2019)

2.1.3 แนวคิดและทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ

พัฒนาการทางทฤษฎีของแนวคิดการจัดการภาครัฐ เป็นไปในรูปแบบของวงจรคือ การนำเสนอแนวคิด การนำไปใช้ ความตื่นตันทันทีกับรูปแบบใหม่และการค้นพบแนวทางที่ดีที่สุด ตามด้วยการเกิดผลที่มีได้เป็นไปตามความคาดหวัง และในที่สุดเป็นการแก้ไขและพัฒนาต่อไปทำให้แนวคิดการจัดการภาครัฐในเวลาต่อมาเปลี่ยนจุดเน้นไปสนใจ ปัญหาเฉพาะให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมและศึกษาลงลึก ในรายละเอียดภายในองค์การมากขึ้น Pollitt & Bouckaert (2004 p. 78)

การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นขั้นตอนสำคัญที่สุดของกระบวนการนโยบายเนื่องจากมีผลต่อความสำเร็จของนโยบายอย่างมาก ผู้วิจัยจึงนำเสนอการทบทวนวรรณกรรมโดยเริ่มต้นจาก

2.1.3.1 ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นเรื่องของการศึกษาว่า “องค์กร บุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหารทั้งหมดปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่แค่นั้นเพียงใด” หรือกล่าวอีกในหนึ่ง การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของ “ความสามารถที่จะผลักดันให้การทำงานของกลไกที่สำคัญทั้งหมด สามารถบรรลุผลตามนโยบายที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้” โดยได้สรุปว่า การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการแสวงหาวิธีการ และแนวทางเพื่อปรับปรุงนโยบายแผนงาน และการปฏิบัติงานในโครงการให้ดีขึ้น เนื้อหาสาระของการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติ

จึงเน้นการแสวงหาคำอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ หรือสภาพความเป็นจริง ที่เกิดขึ้นภายในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Implementation Processes) เพื่อที่จะศึกษาบทเรียนพัฒนาแนวทางและสร้างกลยุทธ์เพื่อที่จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบังเกิดความสำเร็จและยังหมายถึงกระบวนการทำงานทางปฏิสัมพันธ์ เชิงยุทธศาสตร์ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายของกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ซึ่งอาจจะสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของนโยบายก็ได้ ในส่วนของเพรสแมนและวิลดาฟสกี ให้ความหมายว่า หมายถึงการผลิตผลลัพธ์ออกมามีความสำเร็จ นอกจากความหมายดังกล่าวข้างต้นแล้ว มิลบรีย์แมคเคลฟลินให้ ความหมายการนำนโยบายไปปฏิบัติว่าหมายถึงกระบวนการขององค์การที่ต่อเนื่องและพลวัต ซึ่งได้รับการปฐมนิเทศ และหล่อหลอมโดยปฏิสัมพันธ์ ระหว่างเป้าหมายและกลยุทธ์ของนโยบายกับสภาพขององค์การที่รับผิดชอบ ในการดำเนินการให้สำเร็จลุล่วง กล่าวอีกนัยหนึ่ง การนำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติให้สำเร็จ ลุล่วงตามเป้าหมายนโยบาย โดยพยายามปรับเปลี่ยนประนีประนอมระหว่างเป้าหมาย และกลยุทธ์ที่กำหนดไว้กับข้อจำกัด เงื่อนไข และสภาพแท้จริงของหน่วยปฏิบัติและการนำนโยบายไปปฏิบัติหมายถึง กระบวนการตัดสินใจเชิงนโยบายที่เกิดจากกฎหมาย การตัดสินใจพิพากษาบรรทัดศีลคำสั่งของฝ่ายบริหาร การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายความว่ารวมถึงการดำเนินการโดยบุคคล หรือกลุ่มบุคคล ในภาครัฐหรือภาคเอกชน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมุ่งที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จโดยตรงตามวัตถุประสงค์จากการตัดสินใจดำเนินนโยบายที่ได้กระทำก่อนหน้านั้นแล้ว (วรเดช จันทรศร, 2550, หน้า 154; Eugene Bardach, 2001, p. 24; Paul A. Sabatier and Daniel z. Mazmanian 1983, p. 4 และ Van Meter and Van Horn; 1975, p. 208)

2.1.3.2 ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การดำเนินการใดๆ ไม่ว่าจะภาครัฐหรือเอกชนล้วนแต่มีปัญหาและอุปสรรคทั้งสิ้น ผู้วิจัยจึงทบทวนปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติเรียงตามลำดับดังนี้

ความล้มเหลวของนโยบาย (Policy failure) ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตามโดยเฉพาะอย่างยิ่งความล้มเหลวในนโยบายด้านสังคมและเศรษฐกิจ เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับนักทฤษฎีนโยบาย และผู้นำนโยบายไปปฏิบัติซึ่งในความเป็นจริง จะเกี่ยวข้องกับผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมากกว่าในการที่จะแสวงหาแนวทางเพื่อความสำเร็จของนโยบาย Younis & Davidson (1990, p. 3)

Mountjoy and O'Toole (1999 p. 247) พบว่ามีปัจจัย 2 ประการที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ ทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติและแนวทางการปฏิบัติที่ระบอบอย่างเฉพาะเจาะจงและพบว่า การเปลี่ยนแปลงงานกิจวัตรขององค์การเป็นงานที่มีต้นทุนที่แพงและหน่วยงานนั้นจะต้องได้รับทรัพยากรที่เพียงพอในการดำเนินงานในขณะเดียวกันหน่วยงานจะต้องได้รับแนวทางในการปฏิบัติใหม่ที่เฉพาะเจาะจงและชัดเจน ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่มีความสำคัญมาก มิฉะนั้นจะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จความล้มเหลวได้ง่าย

หลักการสำคัญที่จะป้องกันมิให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบกับปัญหาและอุปสรรค จนกระทั่งนำไปสู่ความล้มเหลวได้แก่

ประการแรกถ้ามีทรัพยากรใหม่แต่แนวทางการปฏิบัติคลุมเครือ จะต้องจัดการเรื่องการตีความนโยบายให้ชัดเจนและที่ชนะในการจัดการตีความจะต้องสอดคล้องกับผู้กำหนดนโยบาย

ประการที่สอง ถ้ามีทรัพยากรเพียงพอและมีแนวทางการปฏิบัติที่เฉพาะเจาะจงและชัดเจนเป้าประสงค์ส่วนบุคคลภายในองค์การจะมีความสำคัญน้อยลงและการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีทิศทางที่สอดคล้องกันกับการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายมาก

ประการสุดท้าย ถ้าไม่มีทรัพยากรเพียงพอและแนวทางการปฏิบัติไม่ชัดเจนสถานการณ์เช่นนี้จำเป็นจะต้องสร้างกิจกรรมให้ผู้ปฏิบัติได้เกิดความสนใจที่จะปฏิบัติเพื่อสร้างพลังแห่งความมุ่งมั่นในการปฏิบัติให้เกิดขึ้นมากพอที่จะเอาชนะอุปสรรคในเรื่องการขาดแคลนทรัพยากรและแนวทางการปฏิบัติที่ไม่ชัดเจน

จากการศึกษาของ Dunsire (1998, p. 39, อ้างถึงใน สมบัติ อารงธัญวงศ์, 2552, หน้า 478-479) สรุปว่า ความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติอาจเกิดจาก

ประการแรก การเลือกกลยุทธ์การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม

ประการที่สอง กลยุทธ์การนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นเหมาะสม แต่การเลือกหน่วยปฏิบัติและกลไกในการปฏิบัติไม่เหมาะสม

ประการที่สามถึงแม้ว่าสิ่งที่กล่าวมาแล้วจะมีความเหมาะสมทั้งหมด แต่การเลือกเครื่องมือและวิธีการปฏิบัติไม่เหมาะสม ก็จะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ วรเดช จันทรศร (2551, หน้า 231) ได้นำเสนอผลงานแนวคิดการนำนโยบายไปปฏิบัติดังนี้

1. การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการศึกษาที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของความสามารถที่จะผลักดันให้การทำงานของกลไกที่สำคัญทั้งหมดสามารถบรรลุผลตามนโยบายที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ เนื้อหาสาระและขอบข่ายของการศึกษาดังกล่าว มุ่งเน้นและครอบคลุมถึงการแสวงหาคำอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์หรือสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นภายในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติบังเกิดความสำเร็จ

2. การประเมินหรือการพิจารณาตัดสินระดับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ควรพิจารณาจากผลการปฏิบัติในระยะสั้นว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของนโยบายเพียงใดและ ถ้าเป็นไปได้ก็ต้องดูถึงผลกระทบของนโยบายนั้นในระยะยาวขึ้นว่าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้เพียงใดรวมตลอดถึงการวัดระดับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องและระดับของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ อนึ่งการประเมินความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติสามารถทำได้ในระหว่างที่นโยบายนั้นยังอยู่ในกระบวนการของการนำไปปฏิบัติในลักษณะของการประเมินเพื่อหาทางแก้ปัญหามากกว่าการประเมินเพื่อให้รู้ผลทั้งหมดของนโยบายแผนงานหรือโครงการ ซึ่งจะต้องใช้ระยะเวลาจริงกว่าข้อมูลทางด้านผลกระทบจะมีพร้อม

3. บทบาทของฝ่ายการเมืองมีความสำคัญมากในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายใดที่ได้รับความเห็นชอบดูแลเอาใจใส่ติดตามผลอย่างต่อเนื่องจากฝ่ายการเมืองหน่วย

ราชการต่างๆ จะให้ความสนใจและให้ลำดับความสำคัญในการนำไปปฏิบัติมากเป็นพิเศษ ซึ่งจะมีผลทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีโอกาสประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

4. การเป็นผู้รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติถือว่าเป็นภารกิจหลักของระบบราชการซึ่งในที่นี้หมายถึงหน่วยงานต่างๆ ของรัฐโดยทั่วไปทุกหน่วยราชการมักจะหวงแหนนโยบายหรือโครงการในส่วนที่ตนรับผิดชอบ จะไม่ยอมให้หน่วยราชการอื่นมาช่วงชิงเอาไป และจะพยายามขยายขอบเขตแห่งภารกิจหรืออำนาจของตนให้กว้างขวางยิ่งขึ้นตามโอกาสและสถานการณ์ที่อำนวยให้ ยิ่งไปกว่านั้นระบบราชการมักมีแนวโน้มที่จะเลือกนำนโยบายของรัฐไปปฏิบัติแต่เฉพาะนโยบายที่จะเป็นประโยชน์แก่ตนเองความร่วมมือของระบบราชการจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

5. นอกเหนือจากระบบราชการแล้วข้าราชการในฐานะบุคคลที่ถือได้ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องหรือส่งผลอย่างมากต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติความเกี่ยวข้องและความสำคัญของข้าราชการในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับระดับหรือฐานะของข้าราชการซึ่งได้แก่ผู้บริหารระดับมากของหน่วยงานผู้บริหารโครงการตลอดจนผู้ให้บริการตามโครงการหรือข้าราชการในระดับล่าง

6. ผู้รับบริการหรือผู้ได้รับผลจากนโยบายจะมีทั้งในแง่ของบุคคลและในฐานะกลุ่มในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติผู้รับบริการหรือผู้ได้รับประโยชน์จะเป็นผู้ที่ติดต่อกับผู้มีปฏิสัมพันธ์กับข้าราชการในระดับล่างโดยตรงบทบาทของผู้รับบริการหรือผู้ได้รับผลประโยชน์หากมีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มจะมีความสำคัญและส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติมาก

7. บทบาทขององค์กรและผู้เกี่ยวข้องจะมีความแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทต่างๆ ของนโยบาย

8. ขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค แบ่งย่อยออกได้เป็นสองขั้นตอนหลักขั้นตอนแรกได้แก่ขั้นตอนของการแปลงนโยบายออกเป็นแนวทางปฏิบัติหรือออกมาในรูปของแผนงานหรือโครงการแล้วแต่กรณี ขั้นตอนที่สอง เป็นขั้นตอนในการทำให้หน่วยงานในระดับท้องถิ่นยอมรับแนวทางแผนงานโครงการหรือผลของการแปลงนโยบายนั้นไปปฏิบัติต่อไป

9. ขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค แบ่งย่อยออกได้เป็น 3 ขั้นตอนหลัก ขั้นตอนแรก ได้แก่ ขั้นการระดมพลัง เป็นขั้นตอนที่หน่วยงานท้องถิ่นจะต้องดำเนินการในสองกิจกรรมคือ การพิจารณารับนโยบายและการแสวงหาความสนับสนุนในนโยบายจากท้องถิ่นนั้น ขั้นตอนที่สองเป็นขั้นการปฏิบัติซึ่งครอบคลุมถึงกระบวนการในการปรับเปลี่ยนโครงการที่ได้มีการยอมรับแล้วออกมาในรูปของการปฏิบัติจริง ขั้นตอนที่สาม ได้แก่ขั้นการสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่องครอบคลุมถึงการแสวงหาวิธีการที่จะทำให้นโยบายนั้นถูกปรับเปลี่ยนและได้รับการยอมรับเข้าเป็นหน้าที่ประจำวันของผู้ปฏิบัติ กล่าวอีกนัยหนึ่งขั้นตอนนี้เป็นการหาทางทำให้นโยบายนั้นได้รับการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

10. ปัญหาทางด้านสมรรถนะเป็นปัญหาหลักด้านหนึ่งของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัญหาในลักษณะดังกล่าวจะมีอย่างน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยย่อยต่างๆ หลายปัจจัยนับตั้งแต่ปัจจัยทางด้านบุคลากร ปัจจัยทางด้านเงินทุน ปัจจัยทางด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนปัจจัยทางด้านวิชาการ หรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในนโยบายนั้น

11. ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการควบคุมซึ่งหมายถึงความสามารถในการวัดความก้าวหน้าหรือผลการปฏิบัติของนโยบายแผนงาน หรือโครงการ ปัญหาในด้านการควบคุมจะมีอย่างน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ (1) ความสามารถของหน่วยที่รับผิดชอบในการแปลงนโยบาย (2) ความชัดเจนของกิจกรรม แผนงาน และโครงการที่ถูกแปลงมาจากนโยบายและ (3) ความสามารถในการกำหนดภารกิจตลอดจนมาตรฐานในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงานรวมหรือสอดคล้องกับแผนงานหรือโครงการ

12. ปัญหาของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีมากขึ้นเป็นอย่างมาก ถ้าสมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากนโยบายนั้น

13. ปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติซึ่งเกิดจากเรื่องของอำนาจและความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติกับองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องจะมีอย่างน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหรือปัจจัยย่อยๆ หลายๆ ประการนับตั้งแต่ (1) ลักษณะของการติดต่อและความสัมพันธ์ที่หน่วยปฏิบัติมีกับหน่วยงานที่ควบคุมนโยบายดังกล่าว (2) ระดับความจำเป็นที่หน่วยปฏิบัติจะต้องแสวงหาความร่วมมือ พึ่งพา หรือทำความตกลงกับหน่วยงานหลักอื่นๆ และ (3) ระดับของความเป็นไปได้ที่เจ้าหน้าที่ของแต่ละหน่วยจะสามารถทำงานร่วมกันได้

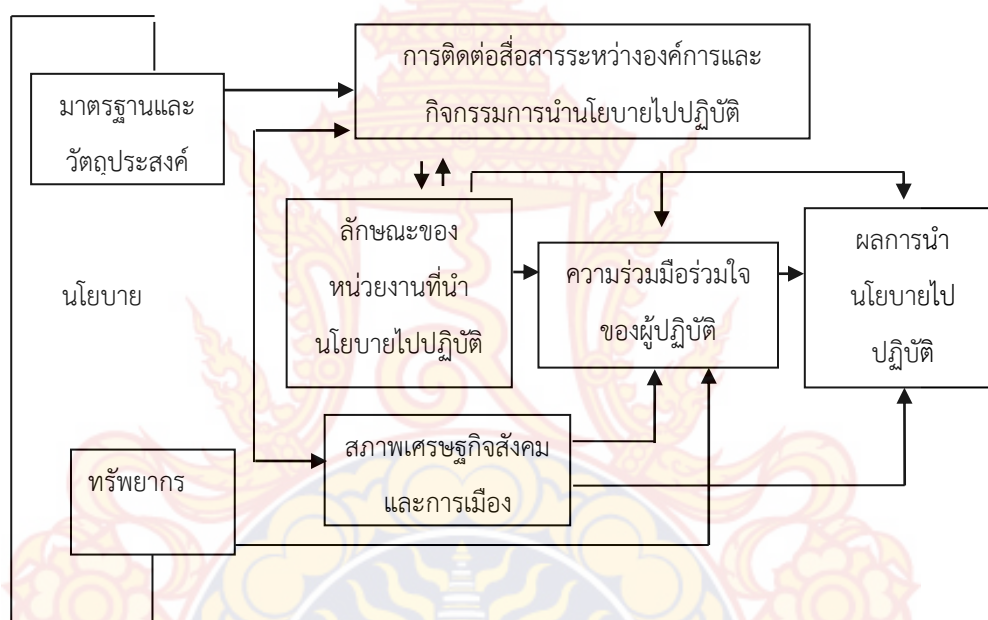
14. ปัญหาทางด้านความสนับสนุนและความผูกพันขององค์กรหรือบุคคลที่สำคัญเป็นปัญหาหลักอีกด้านหนึ่งของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัญหาดังกล่าวอาจลุกลามส่งผลไปถึงความล้มเหลวของนโยบายนั้นโดยตรงก็ได้ ถ้าองค์กรหรือบุคคลสำคัญซึ่งได้แก่ กลุ่มอิทธิพล กลุ่มผลประโยชน์ นักการเมือง ข้าราชการระดับมากตลอดจนสื่อมวลชนเป็นอาทิ ไม่ให้ความสนับสนุนทั้งในแง่ของทางการเงินทุนงบประมาณตลอดจนสร้างอุปสรรคในแง่ของการต่อต้านเตะถ่วงหรือคัดค้านนโยบายนั้นๆ

กล่าวโดยสรุปการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกิจกรรมเชิงบูรณาการที่ต้องอาศัยการบูรณาการ การปฏิบัติและจิตสาธารณะร่วมกันจึงจะสามารถก่อให้เกิดประสิทธิผล

2.1.4 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ตัวแบบเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทบทวนตัวแบบการนำนโยบายจากทำการศึกษาทบทวนวรรณกรรมต่างๆ ทางด้านไปปฏิบัติดังต่อไปนี้ การนำนโยบายไปปฏิบัติ และนำเสนอตัวแบบที่เกิดจากการพัฒนาและตกลงใจจะใช้ตัวแบบบูรณาการของ Van Meter and Van Horn (1975, p. 214) จากบทความ เรื่อง “The Policy Implementation Process: A Conceptual Framework” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติและได้เสนอตัว

แบบที่เรียกว่า A Model of the Policy Implementation Process ตัวแบบนี้ เชื่อว่าผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับปัจจัยซึ่งประกอบไปด้วย 6 ปัจจัยหลัก คือ วัตถุประสงค์ของนโยบายเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องแยกให้ชัดเจนว่ามีอะไรบ้างซึ่งจะเป็นส่วนขยายของเป้าหมายรวมของนโยบายให้ชัดเจนและง่ายขึ้นต่อความเข้าใจเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินความสำเร็จ หรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติต้องมีการระบุทรัพยากรที่จำเป็นต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทั้งทรัพยากรบุคคลวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ และงบประมาณที่คล่องตัว การติดต่อสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ ต้องตรงกันถูกต้องรวดเร็วต่อเนื่องและไม่ปิดบังข่าวสารซึ่งกันและกัน ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติสภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมืองที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติและสุดท้ายคือปัจจัยด้านความร่วมมือร่วมใจของผู้ปฏิบัติ (ดูภาพที่ 2.1ประกอบ)

ภาพที่ 2.1 ตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติตามแนวคิดของ Van Meter and Van Horn
ที่มา: Van Meter and C.E.Van Horn. 1975. p. 64.

2.1.5 แนวคิดและทฤษฎีการประเมินผลนโยบาย

การประเมินผลนโยบายสาธารณะ หมายถึง การเรียนรู้เกี่ยวกับผลที่เกิดจากนโยบายสาธารณะ Thomas R Dye (1984, p. 17) เป็นกระบวนกรกำหนด ขอบเขตการตัดสินใจ การเลือกข้อมูลที่เหมาะสม การเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนการเขียนรายงานสรุปเพื่อให้ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจได้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ Alkin, MC. Hofstetter (2002, p. 57) และยังหมายถึง การประเมินผลทุกกระบวนกรของนโยบาย เริ่มตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวิเคราะห์นโยบาย การปฏิบัติตามนโยบายและการประเมินผลกระทบหรือ ผลการเกิดขึ้นของเนื่องมาจากนโยบาย (จินดาลักษณ์ วัฒนสินธ์, 2551, หน้า 64)

สรุปว่าการประเมินผลนโยบายคือ การเรียนรู้เกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นเนื่องจากนโยบายสาธารณะ เริ่มจากการกำหนดนโยบาย การวิเคราะห์นโยบาย การปฏิบัติตามนโยบาย และการประเมินผลกระทบหรือผลที่เกิดขึ้น เพื่อแสวงหาคำตอบ สำหรับคำถามที่ว่า นโยบาย/แผนงาน/โครงการ บรรลุผลตามวัตถุประสงค์และเป้าประสงค์ ที่กำหนดไว้ตั้งแต่ต้นหรือไม่และระดับใดและการวัดต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักการและเหตุผลและนำข้อมูลที่ได้มานั้นเพื่อทำการสรุปผล

ความสำคัญการประเมินผล เนื่องจากการดำเนินนโยบายต้องมีการตรวจสอบอยู่เสมอว่านโยบายสาธารณะ หรือ โครงการต่างๆ ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของนโยบายสาธารณะนั้น ได้มีการปฏิบัติอย่างถูกต้องหรือไม่ มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพในการดำเนินการมากต่ำเพียงไร มีปัญหา อุปสรรคหรือข้อบกพร่องเกิดขึ้นอย่างไรหรือไม่ มีการเบี่ยงเบนไปจากนโยบายที่วางไว้ตั้งแต่ต้นหรือไม่ ถ้ามีการเบี่ยงเบนก็จำเป็นต้องแก้ไขให้ถูกต้อง การมีนโยบายที่กำหนดตามสถานการณ์ต่างๆ เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ขึ้นมาก การปรับเปลี่ยนนโยบายจะเป็นเรื่องจำเป็น ดังนั้นการประเมินผลนโยบายสาธารณะจึงมีความสำคัญต่อการอยู่รอดขององค์กรอย่างมีนัยสำคัญ (วชิรวัชร งามละม่อม, www.trdm.co.th, 26 กันยายน 2562)

แนวทางการประเมินผลนโยบาย ต้องเน้นถึงสภาพข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมทางสังคมมีผลต่อบุคคล กลุ่มบุคคล และสังคมโดยรวม การประเมินผลตามแนวทางนี้แบ่งออกเป็น 3 แนวทางได้แก่

1) การประเมินผลแบบเทียม (Pseudo Evaluation) เป็นแนวทางที่ใช้วิธีการที่มีกฎเกณฑ์เพื่อให้ทราบถึงผลของนโยบายอย่างเที่ยงตรง และเชื่อถือได้แต่ไม่ได้พิจารณาเรื่องคุณค่าเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็นเพราะทราบกันอยู่แล้วว่าเรื่องของคุณค่านโยบายจะปรากฏออกมาเอง

2) การประเมินผลแบบทางการ (Formal-Evaluation) การประเมินแบบทางการเป็นแนวทางในการประเมินผลนโยบายที่ใช้วิธีการที่มีหลักมีเกณฑ์เช่นเดียวกับแนวทางแรกและประเมินผลนโยบายในลักษณะที่นโยบายนั้นได้มีการประกาศอย่างเป็นทางการถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายการประเมินผลตามแนวทางนี้ใช้วิธีการแบบเดียวกับวิธีแรก เพื่อให้เกิดความเที่ยงและความตรงที่เชื่อถือได้จากการประเมินข้อแตกต่างได้แก่ การประเมินแบบเป็นทางการต้องอาศัยกฎหมายเอกสาร หลักฐานของนโยบายหรือโครงการที่จัดทำตามนโยบายตลอดจนต้องมีการสอบถามสัมภาษณ์ผู้วางนโยบายและผู้บริหารในเรื่องการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์การประเมินแบบเป็นทางการจะมุ่งเกณฑ์ในการประเมินที่สำคัญสองประการได้แก่ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล การประเมินอาจใช้ได้หลายวิธีอาทิ การประเมินสรุปผล (Summative Evaluation) คือ ตรวจสอบว่านโยบายดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ ด้วยการประเมินการกำหนดนโยบายที่ถูกกำหนดอย่างแน่นอนและมีการดำเนินนโยบายไปแล้ว อีกวิธีหนึ่งได้แก่ การที่ประเมินผลขณะปฏิบัติ (Formative Evaluation) เป็นการประเมินผลอย่างต่อเนื่องขณะที่มีการปฏิบัติตามนโยบาย ทั้งสองแนวทางมีจุดหมายเดียวกันคือเป็นการดูว่านโยบายดังกล่าวนั้นบรรลุเป้าหมายหรือไม่ ดังนั้นความแตกต่างจะอยู่ที่

ช่วงเวลาการประเมิน

3) การประเมินผลย้อนหลังของกระบวนการ (Retrospective Process Evaluation) เป็นการประเมินนโยบายหลังจากมีการปฏิบัติตามนโยบายไปแล้วระยะหนึ่งการประเมินแบบนี้จะเน้นที่ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติซึ่งไม่สามารถใช้การควบคุมโดยตรงเช่นในการให้บริการสาธารณะไม่สามารถเรียกค่าบริการได้ตามค่าจ่ายที่เกิดขึ้นคือไม่สามารถควบคุมปัจจัยการผลิตได้โดยตรง ต้องหาวิธีอื่นในการเก็บค่าตอบแทนจากให้บริการเช่นเรียกเก็บเป็นค่าธรรมเนียม การประเมินดังกล่าวจะทำให้สามารถทราบผลย้อนหลังของนโยบายที่กำลังดำเนินการอยู่การประเมินแบบนี้จะทำได้เมื่อสามารถทราบถึงผลย้อนหลังของนโยบายที่กำลังดำเนินการอยู่การประเมินย้อนหลังจะมีผลทำให้เมื่อมีการจัดการระบบการรายงานผลภายในหน่วยงานที่ดีและการจัดการระบบข่าวสารข้อมูลที่ทันสมัยขององค์การแต่ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญได้แก่ ความถูกต้องเที่ยงตรงและแม่นยำที่เชื่อถือได้ของข่าวสารข้อมูล

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการป้องกันการสูบบุหรี่

บุญชัย พิริยกิจกำจร และ นริชช ชูติพัฒนา (2561, หน้า 117) การวิจัยนี้พบว่า แนวทางการขับเคลื่อนนโยบาย ป้องกัน ลดละเลิกบุหรี่ในเยาวชน ได้แก่ การมีนโยบายด้านสิ่งจูงใจ กฎหมาย ข้อมูล ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ ความร่วมมือภายในองค์กร การให้ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของบุหรี่ยังกับทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้อง การสนับสนุนด้านงบประมาณและเวชภัณฑ์ และด้านการสื่อสารรวมถึงการมีส่วนร่วมของกลุ่มบุคคลต่างๆ เพื่อช่วยไม่ให้วัยรุ่นที่ยังไม่สูบบุหรี่ไม่ให้เกิดกลายเป็นบุคคลที่สูบบุหรี่ในอนาคต

พระมหาสุเทพ สุภณทิโต ผิวเผือก (2560, บทคัดย่อ) แนวทางการจัดการปัญหาบุหรี่ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ผลการศึกษาพบว่า พบว่า พระนิสิตส่วนใหญ่มีพฤติกรรมไม่สูบบุหรี่ จำนวนสามในสี่ของกลุ่มตัวอย่าง ปัจจัยที่มีผลต่อการสูบบุหรี่มากที่สุดได้แก่การอยากทดลองด้วยตนเอง มีปัญหาความเครียด เพื่อนชักชวน การจะป้องกันและลดละเลิกบุหรี่ ควรเริ่มต้นจากการให้ความรู้ มีข้อมูลกฎหมาย โทษภัยและความเหมาะสมในฐานะความเป็นพระสงฆ์ การเลิกบุหรี่ มีสามรูปแบบ ได้แก่ การเลิกด้วยตนเอง การเลิกสูบบุหรี่จากคนรอบข้างหรือคนในครอบครัวและการออกกฎหมายห้ามของมหาวิทยาลัยหรือคณะสงฆ์ ข้อเสนอแนะ ให้สถานศึกษาติดป้ายห้ามสูบบุหรี่และชี้แจงเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการห้ามสูบบุหรี่ มีบทลงโทษสถานศึกษาที่ไม่ปฏิบัติ และพัฒนาชุดความรู้เกี่ยวกับการจัดการปัญหาบุหรี่และการละเมิดศีลจากการสูบบุหรี่

สิริกร นามถาบุตร และ วรานิษฐ์ ลำไย (2561, บทคัดย่อ) การประเมินประสิทธิผลของมาตรการระดับประเทศด้านสิ่งแวดล้อมให้ปลอดควันบุหรี่ จังหวัดหนองคาย ผลการศึกษาพบว่า การประเมินประสิทธิผลของมาตรการระดับประเทศด้านสิ่งแวดล้อมให้ปลอดควันบุหรี่ จังหวัดหนองคาย ในพื้นที่สาธารณะ ที่เป็นเขตปลอดบุหรี่ที่ต้องแสดงเครื่องหมายเขตปลอดบุหรี่ในภาพรวมร้อยละ 57.00 แต่พบว่าการสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ ร้อยละ 68.00 และมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการสูบบุหรี่ ร้อยละ 75.30 แสดงว่าการประชาสัมพันธ์

และการบังคับใช้กฎหมายไม่เข้มข้น เนื่องจากการขาดความร่วมมือของหน่วยงานและการนำเสนอความรู้ด้านพิษภัยของบุหรี่ เสนอแนะให้รณรงค์ประชาสัมพันธ์พิษภัยของการสูบบุหรี่และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มข้น ภาครัฐควรปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์ใหม่

จักรพันธ์ เพ็ชรภูมิ และคณะ (2561, หน้า 113) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการได้รับควันบุหรี่มือสองของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง การศึกษาพบว่า การได้รับควันบุหรี่มือสองและพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการได้รับควันบุหรี่มือสองของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคเหนือพบว่า ร้อยละ 32.2 เคยได้รับควันบุหรี่มือสองภายในมหาวิทยาลัยสาเหตุหลักเพราะไม่กล้าจะเดินหนีเนื่องจากคุยกันกับเพื่อน แล้วเพื่อนสูบบุหรี่ สาเหตุรองได้แก่การเดินผ่านจุดที่คนสูบบุหรี่ประจำและนักศึกษาเกือบครึ่งไม่ทราบอันตรายจากการได้รับควันบุหรี่มือสองและไม่ทราบเกี่ยวกับ พรบ. ควบคุมยาสูบและไม่รู้ว่าจะภายในสถาบันอุดมศึกษาเป็นเขตปลอดบุหรี่ มหาวิทยาลัยควรมีการรณรงค์ด้วยการใช้สื่อต่างๆ และให้ความรู้แก่นักศึกษาผ่านช่องทางที่เหมาะสม

พัชฌณ ใจสอาด และเบญจวรรณ ธรรมรัตน์ (2557, หน้า 11-18) มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานศึกษา งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในเรื่องการสูบบุหรี่ในสถานศึกษาและปัญหามาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานศึกษาพร้อมข้อเสนอแนะการปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ในสถานศึกษา ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสารพิษในบุหรี่มากที่สุดแต่ไม่มีความรู้เพียงพอในเรื่องกฎหมายคุ้มครองผู้ไม่สูบบุหรี่ บุคลากรและนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการควบคุมการสูบบุหรี่และยังฝ่าฝืนสูบบุหรี่แม้ในที่ห้ามสูบ เพราะพื้นที่ในมหาวิทยาลัยกว้างขวางแต่เจ้าหน้าที่มีน้อย แนวทางแก้ไขมหาวิทยาลัยต้องขอความร่วมมือกับอาจารย์และเจ้าหน้าที่ให้ช่วยเหลือแนะนำหรือกระตุ้นเตือนจิตสำนึกในการงดสูบบุหรี่แก่นักศึกษา ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 19 พ.ศ. 2553 ลงนามโดย นายจूरินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการกำหนดเขตปลอดบุหรี่ทั้งหมด ประกอบด้วย สถานบริการสาธารณสุขและส่งเสริมสุขภาพ สถานศึกษาทุกระดับที่ต่ำกว่าอุดมศึกษา สถานที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน เช่นสนามกีฬา ห้างสรรพสินค้า สถานที่ราชการ อุทยานประวัติศาสตร์ โบราณสถาน วนอุทยานแห่งชาติ สถานีขนส่งสาธารณะ รถสาธารณะ ศาสนสถานในศาสนาและนิกายต่างๆ สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาสามารถประกาศเป็นเขตปลอดบุหรี่เฉพาะได้นอกพื้นที่อาคาร หรือสิ่งปลูกสร้าง

รณชัย โตสมภาค (2561, หน้า 117) แนวทางในการสนับสนุนให้ประชาชนเลิกสูบบุหรี่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของนโยบายการควบคุมยาสูบ มีข้อเสนอแนะในการห้ามสูบบุหรี่ ว่า ให้เพิ่มมาตรการควบคุมและต่อต้านการค้าบุหรี่ผิดกฎหมาย ขยายเงื่อนไขสำหรับการรักษาอาการเสพติดนิโคตินโดยไม่มีค่าใช้จ่าย ห้ามการตั้งราคาจำหน่ายเพื่อส่งเสริมการตลาดสำหรับสินค้ายาสูบ พัฒนาขยายทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการเลิกบุหรี่ ให้นิโคตินทดแทนและยารักษาอาการซึมเศร้า การสร้างความมั่นคงในการเลิกบุหรี่ด้วยการโน้มน้าวไม่ให้เกิดกลับมาสูบบุหรี่อีก ศึกษาความเป็นไปได้ในการรักษาด้วยการฉีดยาฉีดนิโคตินที่กด

การออกฤทธิ์ของสารนิโคตินในสมองการบำบัดผู้เสพติดบุหรี่ควรทำแบบเป็นขั้นตอนตามระดับการรักษาผู้ป่วย

Aveyard and Raw (2017, pp. 252-255) ศึกษาการพัฒนาแนวทางการเลิกบุหรี่ในระดับปัจเจกบุคคล พบว่าการที่ผู้เสพติดบุหรี่ที่พยายามเลิกแต่ล้มเหลวเพราะการรักษาที่ไม่ถูกวิธีแนวทางที่เหมาะสมประกอบด้วยเภสัชบำบัดและพฤติกรรมบำบัดโดยการให้ยาโคตินทดแทนและยารักษาอาการซึมเศร้าและเสริมด้วยพฤติกรรมบำบัดด้วยการใช้กิจกรรมกลุ่ม

Bader et all (2011, pp. 1420-1430) ศึกษาผลกระทบของภาษีและราคายาสูบต่อพฤติกรรมการบริโภคของประชากรกลุ่มมีความเสี่ยงมาก พบว่าเยาวชนเป็นประชากรที่มีความเสี่ยงมากในการเริ่มต้นสูบบุหรี่และพัฒนาไปสู่การเสพติดในระดับมากขึ้น เพื่อให้การควบคุมการบริโภคยาสูบที่มีประสิทธิผลเสนอแนะให้ ห้ามการตั้งราคาจำหน่ายเพื่อส่งเสริมการตลาดสำหรับสินค้ายาสูบ พัฒนาขยายทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการเลิกบุหรี่ ออกมาตรการควบคุมบุหรี่ผิดกฎหมายอย่างเคร่งครัด ควบคุมและป้องกันการบริโภคบุหรี่ที่มีประสิทธิภาพ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ

โกศล ทองนพแก้ว (2550, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานและปัญหาการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจังหวัดอ่างทอง ซึ่งวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินงานปัญหาการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดและเปรียบเทียบการดำเนินงานปัญหาการดำเนินงานกับคุณลักษณะและพื้นที่การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจังหวัดอ่างทองกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ 279 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test ผลการวิจัยพบว่า 1. เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจังหวัดอ่างทองมีการดำเนินงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับคือด้านป้องกันยาเสพติด ด้านปราบปรามยาเสพติดและด้านสนับสนุนบำบัดรักษาผู้ป่วยยาเสพติด 2. เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจังหวัดอ่างทองมีปัญหาการดำเนินงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับคือด้านปราบปรามยาเสพติด ด้านสนับสนุนบำบัดรักษาผู้ป่วยยาเสพติดและด้านป้องกันยาเสพติด 3. เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจังหวัดอ่างทองที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานการเข้ารับการอบรมและพื้นที่ปฏิบัติงานต่างกันมีการดำเนินงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจังหวัดอ่างทองที่มีอายุ ชั้นยศ ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และพื้นที่ปฏิบัติงานต่างกันมีปัญหาการดำเนินงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศิริพร เขียวใสว (2550, บทคัดย่อ) การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาของค์การบริหารส่วนตำบลวังยางจังหวัดสุพรรณบุรีผลการศึกษาพบว่า ผลจากการนำโครงการ การจ่ายเงินสงเคราะห์

เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ (เบี้ยยังชีพ) ไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จในระดับปานกลางปัจจัยด้านมาตรฐาน และวัตถุประสงค์ของนโยบายทรัพยากรของนโยบายการสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมนำนโยบายไป ปฏิบัติลักษณะขององค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองทัศนคติของ ผู้ปฏิบัติงานมีผลต่อการนำโครงการการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ (เบี้ยยังชีพ) ไป ปฏิบัติและสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำโครงการไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สถานภาพบุคคลที่แตกต่างกันไม่ทำให้เกิดความแตกต่างในเรื่องมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ทรัพยากรของนโยบายการสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมนำนโยบายไปปฏิบัติลักษณะขององค์การใน การนำนโยบายไปปฏิบัติเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน

บรรพต สุขัง (2553, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองบุรีรัมย์ ซึ่งมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองบุรีรัมย์กลุ่มตัวอย่างใช้ประชากรจำนวน 263 นายเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมี 3 ลักษณะ คือ แบบตรวจสอบรายการ แบบ มาตรฐานส่วนประมาณค่าและแบบปลายเปิดโดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.9001 สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นด้วยต่อปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองบุรีรัมย์โดยรวมอยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาต่ำ ดังนี้ ด้านการกระตุ้นเสริมสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนรู้พิษภัยของยาเสพติด ด้านป้องกันและปราบปราม ด้านกฎหมายและด้านบริหารการจัดการ 2. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเมือง บุรีรัมย์ควรให้ดำเนินการปราบปรามยาเสพติดให้มีผลการจับกุมให้มากขึ้นให้สืบสวนหาข่าวและป้องกัน ขบวนการเครือข่ายยาเสพติดและควรใช้มาตรการเด็ดขาดกับผู้ค้าและผู้เสพยาเสพติดจะได้แก้ปัญหาการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

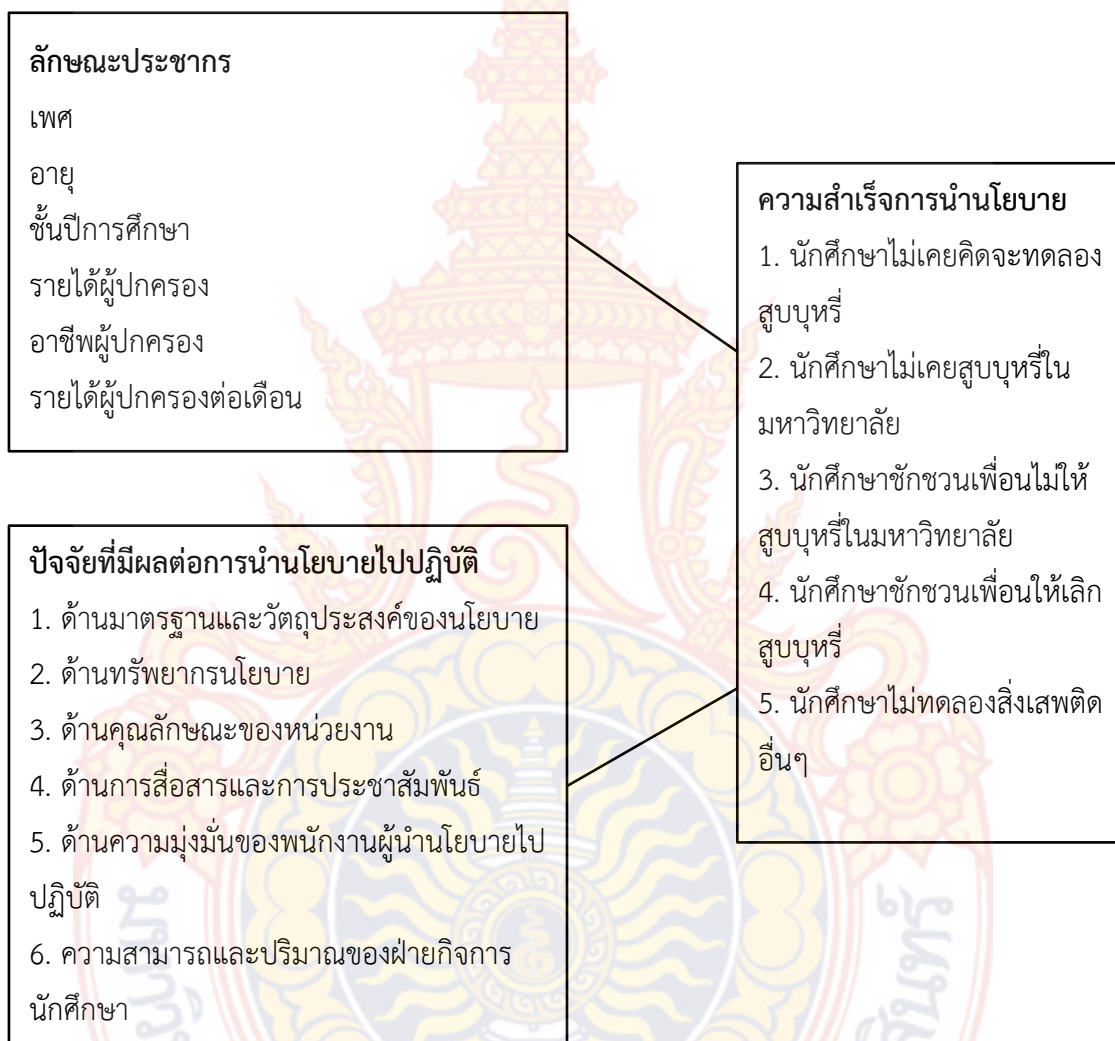
ศุภวัฒน์ ภัทรวิชญานนท์ (2556, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลใน การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามยาเสพติดในสังกัดตำรวจภูธรแม่ทะจังหวัดลำปาง มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) ศึกษาประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามยาเสพติดในสังกัดตำรวจภูธร แม่ทะจังหวัดลำปาง และ (2) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ปราบปรามยาเสพติดในสังกัดตำรวจภูธรแม่ทะจังหวัดลำปาง การศึกษาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้ แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการจัดเก็บข้อมูลการศึกษาได้สัมภาษณ์ข้าราชการตำรวจสังกัดสถานี ตำรวจภูธรแม่ทะ จำนวน 100 นายการศึกษาสามารถสรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะในการศึกษา ดังนี้ ผลการศึกษาพบว่า 1) จากผลการศึกษาพบว่าประสิทธิผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปราม ยาเสพติดในสังกัดสถานีตำรวจภูธรแม่ทะ จังหวัดลำปางสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและ มากที่สุด ครอบคลุมหลายด้านคือ ด้านการสืบสวนหาข่าว ด้านระยะเวลาในการปฏิบัติงานปราบปรามยา

เสพติด ด้านคุณภาพของการปฏิบัติงาน ด้านการปราบปรามยาเสพติด ด้านการควบคุมและติดตามสาย
 ขาวและด้านการรายงานผลการปฏิบัติให้ผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือ 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผล
 การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามยาเสพติดในสังกัดสถานีตำรวจภูธรแม่ทะ จังหวัดลำปาง
 คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและระดับการศึกษา ปัจจัยภายในองค์กร ได้แก่
 ความรู้และอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามยาเสพติด จำนวนบุคลากรในกลุ่มงานปราบปราม
 ยาเสพติด ความเหมาะสมของสถานที่อุปกรณ์และเครื่องใช้ต่างๆ ในการทำงานความพอเพียงของงบประมาณ
 การควบคุมกำกับดูแลการปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติดและขวัญกำลังใจการปฏิบัติงานของ
 เจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปราม ปัจจัยภายนอกองค์กร ได้แก่การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการ
 อำนวยความยุติธรรมและความร่วมมือของสื่อมวลชน ข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มประสิทธิผลการปฏิบัติงาน
 ของเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามยาเสพติดในสังกัดสถานีตำรวจภูธรแม่ทะ จังหวัดลำปางและสถานีตำรวจ
 โดยทั่วไปควรดำเนินการในประเด็นสำคัญดังนี้ 1) จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์จาก
 ตำรวจผู้มีประสบการณ์แก่ผู้มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยและส่งเสริมการศึกษาแก่ตำรวจชั้น
 ผู้น้อยให้มีการศึกษาที่มากขึ้น 2) รัฐบาลควรนำกรอบแนวทางการดำเนินการปราบปรามผู้มีอิทธิพลที่ใช้
 ได้ผลในปี พ.ศ. 2546 กลับมาบังคับใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ 3) สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรมีการสัมมนา
 เชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมกับสื่อเพื่อกำหนดบทบาทของสื่อมวลชนให้เกิดความเหมาะสมในการ
 นำเสนอข่าว 4) ควรมีการเพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่การปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ที่มีการระบาดยาเสพติดมาก
 จึงควรเพิ่มกำลังให้มีความเหมาะสม 5) ควรมีอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพื่อใช้ในการกิจปราบปรามยาเสพติด 6)
 ควรจัดสรรงบประมาณในการกิจปราบปรามยาเสพติดอย่างเพียงพอ 7) ควรให้ความสำคัญกับขวัญกำลังใจแก่
 ตำรวจโดยการจูงใจทั้งทางเศรษฐกิจและเกียรติยศและศักดิ์ศรี กล่าวคือให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจแก่
 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีผลงาน คือ ด้านเศรษฐกิจโดยการเพิ่มค่าใช้จ่ายดำเนินงาน การให้รางวัลนำจับ ด้านเกียรติยศ
 และศักดิ์ศรี คือการให้กำลังใจในขณะปฏิบัติงาน การประกาศเกียรติยศชื่อเสียงและการสะสมผลงานเพื่อ
 เป็นผลงานในการเลื่อนยศที่มากขึ้น 8) เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติดจึงควร
 ให้ความสำคัญกับสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนทุกระดับได้แก่ สถานีตำรวจอื่นนอกพื้นที่เพื่อแลกเปลี่ยน
 ข้อมูลข่าวสารโรงพยาบาลเพื่อการตรวจยืนยันยาเสพติดในปัสสาวะ และสำนักงาน ปปส.ภาค 5 9)
 ควรมีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อตรวจสอบให้ความรู้และทักษะของเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างต่อเนื่องทุก
 ระดับ

วิยะดา ติระแพทย์ (2551, บทคัดย่อ) การนำนโยบายถ่ายโอนงานสวัสดิการสังคมสู่การปฏิบัติงาน
 ขององค์การบริหารส่วนตำบล มีปัจจัยในการสำเร็จคือ ผู้ปฏิบัติงานในองค์การมีความรู้และทราบถึงบทบาท
 หน้าที่ตามพรบ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 รู้ถึงนโยบายการถ่ายโอนงานของกรม
 ประชาสงเคราะห์ และมีวิธีการปฏิบัติงานสอดคล้องกับนโยบายการถ่ายโอนงานด้านสวัสดิการสังคมสู่
 ปฏิบัติ ส่วนปัจจัยสนับสนุนที่ต้องการคือ การสนับสนุนด้านทรัพยากรในด้านต่างๆ ที่จำเป็นต่อการขับเคลื่อน

นโยบายสวัสดิการสังคม ความรู้ที่จำเป็นในด้านระเบียบและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการสังคม และสามารถสรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ที่เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมที่ไม่พร้อมนั้น มักขาดการสนับสนุนต่างๆ ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ในภาครัฐและเอกชน หรือมีการสนับสนุนที่ไม่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการในพื้นที่

2.4 กรอบความคิดการวิจัย

ภาพที่ 2.2 กรอบความคิดการวิจัย

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวิธีในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
- 3.4 สมมติฐานการวิจัย
- 3.5 สมมติฐานสถิติ
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาอำเภอหัวหิน สังกัดจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในระดับปริญญาตรีจำนวน 903 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนั้น ใช้แนวคิดของ Yamane ในการคำนวณ (อ้างถึงใน ยุทธ ไกรวรรณ, 2550, หน้า 64) ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนของประชากร

e แทน ค่าความคลาดเคลื่อน

$$\text{แทนค่า } n = \frac{670}{1 + 670(0.05)^2} = 251 \text{ คน}$$

ดังนั้น จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เท่ากับ 251 คน

การสุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายหรือ Simple Random Sampling โดยมี การกำหนดจำนวนประชากรตามสถาบันอุดมศึกษาในอำเภอหัวหินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประเภทและ

เขตที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถามที่นำมาใช้ในการศึกษาตามตารางที่ 3.1 ดังนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในสถาบันอุดมศึกษาอำเภอหัวหิน

มหาวิทยาลัย	จำนวน (คน)	จำนวนตัวอย่าง (คน)
ราชวมงคลรัตนโกสินทร์	610	204
สวนดุสิต	40	31
นานาชาติแอสแตมฟอร์ด	20	18
นานาชาติเวบสเตอร์	0	0
รวม	670	253

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 253 คน แต่สามารถรวบรวมแบบสอบถามได้ 251 ราย คิดเป็นร้อยละ 99

การแปรผลจากการตอบแบบสอบถามใช้มาตรวัดของ Likert จำนวน 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยกำหนดระดับคะแนน ตั้งแต่ 1-5 โดยการแปรผล ดังนี้

ความสำเร็จมากที่สุด	เท่ากับ 5 คะแนน
ความสำเร็จมาก	เท่ากับ 4 คะแนน
ความสำเร็จปานกลาง	เท่ากับ 3 คะแนน
ความสำเร็จน้อย	เท่ากับ 2 คะแนน
ความสำเร็จน้อยที่สุด	เท่ากับ 1 คะแนน

และการจำแนกช่วงของการวัดโดยใช้การคำนวณหาพิสัย ได้ดังนี้

พิสัย เท่ากับ $\text{Max} - \text{Min}$ เท่ากับ $5 - 1 = 0.80$

Max 5

ดังนั้น มาตรชี้วัดที่เป็นอัตราช่วง จะแสดงได้ดังนี้

1.00-1.80	จะเท่ากับ	น้อยที่สุด
1.81-2.60	จะเท่ากับ	น้อย
2.61-3.40	จะเท่ากับ	ปานกลาง
3.41-4.20	จะเท่ากับ	มาก
4.21-5.00	จะเท่ากับ	มากที่สุด

3.2 เครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา และนำ

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง มาสร้างเป็นเครื่องมือ ซึ่งเป็นแบบสอบถาม โดยจัดทำให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์และครอบคลุมกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยได้แบ่งส่วนของแบบสอบถามเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 จะเป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นการสำรวจรายการ หรือ Check list มีจุดมุ่งหมายในการทราบข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 จะเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการห้ามสูบบุหรี่ในสถาบันการศึกษา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติในส่วนของมาตรฐานนโยบาย ทรัพยากรของนโยบาย ปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ นโยบาย ทศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร

ส่วนที่ 3 จะเป็นข้อมูลในผลการนำนโยบายการห้ามสูบบุหรี่ในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติในพื้นที่ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 4 จะเป็นข้อเสนอแนะในการนำนโยบายการห้ามสูบบุหรี่ในสถาบันการศึกษา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แบบสอบถามนี้ใช้หลักในการวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินกลุ่มตัวอย่าง ใช้เกณฑ์ในการวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า หรือ Rating Scale ของ (Ranis A Likert, 1976 อ้างถึงใน สีน พันธุ์พินิจ, 2559, หน้า 153) ดังค่าต่อไปนี้

5 คะแนน	หมายถึง	ความสำเร็จมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	ความสำเร็จมาก
3 คะแนน	หมายถึง	ความสำเร็จปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	ความสำเร็จน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	ความสำเร็จน้อยที่สุด

3.3 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่นำมาใช้ในการศึกษานี้ คือ แบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือโดยแบ่งได้เป็นขั้นๆ ดังต่อไปนี้

1. ทำการศึกษาทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. ทำการวิเคราะห์ขอบเขตในการศึกษา นำทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมากำหนดกรอบแนวคิดในเนื้อหาการศึกษา และนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาเพื่อนำมาสร้างแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามที่ได้ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอรับคำแนะนำ ปรับปรุง และแก้ไขคำถามต่างๆ ให้ครอบคลุมกับรายละเอียดทั้งหมด
4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

โดยใช้โปรแกรมในคอมพิวเตอร์ หาค่า Alfa Coefficient ของ Cronbach (1970, p. 161 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2535, หน้า 170-171) ได้ค่า Alfa Coefficient 0.869

5. นำแบบสอบถามที่ทำการแก้ไขและผ่านขั้นตอนทั้งหมดโดยสมบูรณ์ เสนออาจารย์ที่ควบคุม เพื่อขอความเห็นชอบในการใช้เก็บข้อมูลต่างๆ ต่อไป

3.4 สมมติฐานการวิจัย

3.4.1 ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบัน การศึกษาไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

3.4.2 ปัจจัยด้านลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำ นโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

3.4.3 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำ นโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

3.5 สมมติฐานสถิติ

สมมติฐานที่ 1

H₀; ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบัน การศึกษาไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

H_a; ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบัน การศึกษาไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2

H₀; ปัจจัยด้านลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำ นโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

H_a; ปัจจัยด้านลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำ นโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

สมมติฐานที่ 3

H₀; ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการ นำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

H_a; ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำ นโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลต่างๆ ที่ได้มีการรวบรวมแล้ว จะมีการนำไปวิเคราะห์โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปที่ชื่อว่า Statistical Package for The Social Sciences โดยได้มีการเลือกใช้สถิติต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. Descriptive Statistic หรือ สถิติเชิงพรรณนา โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มาบรรยายลักษณะต่างๆ ของตัวแปรเพื่อทำการทดสอบสมมติฐานที่ 1

2. Inferential Statistic หรือ สถิติเชิงอนุมาน นำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัว ตัวแปรที่มากกว่าสองตัวแปร เพื่อทำการทดสอบสมมติฐานที่ 2 สมมติฐานที่ 3 ด้วยการวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์สหสัมพันธ์

3.7 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบัน การศึกษา หมายถึง การที่นักศึกษาจะไม่สูบบุหรี่ทั้งในพื้นที่สถาบันการศึกษาและที่อื่นๆ รวมถึงการเลิก สูบบุหรี่ในกรณีที่อยู่แล้ว และการไม่ทดลองสูบบุหรี่และการเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ยาสูบทุกชนิดและ แนะนำให้เพื่อน เลิก/ทดลองสูบบุหรี่

มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย หมายถึง การกำหนดนโยบายอยู่บนพื้นฐานการรักษา ผลประโยชน์ของชาติ ในด้านสาธารณสุขและเศรษฐศาสตร์ และส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดีและป้องกันการ เกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรังและลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นของครัวเรือน รวมถึงการเรียนของนักศึกษา

ทรัพยากรในการสนับสนุนการนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง งบประมาณที่สถาบันการศึกษาใช้ ในการรณรงค์ให้นักศึกษาทราบพิษภัยจากการสูบบุหรี่ บุคคลากรที่ทำการรณรงค์ให้นักศึกษาทราบ พิษภัยจากการสูบบุหรี่ สิ่งอุปกรณ์ที่จะแสดงพิษภัยของบุหรี่ในรูปแบบต่างๆ ทั้งแผ่นพิมพ์ แผ่นป้ายและ วิดีทัศน์ ปริมาณการประชาสัมพันธ์การงดสูบบุหรี่

ความสามารถและจำนวนของบุคคลากร หมายถึง ความสามารถของบุคคลากรที่รับผิดชอบใน กิจการนักศึกษาที่จะต้องรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ที่แสดงให้เห็นนักศึกษาได้ตระหนักพิษภัยของ การสูบบุหรี่ รวมถึงจำนวนของเจ้าหน้าที่ที่จะตรวจสอบ เฝ้าระวังการสูบบุหรี่ตามสถานที่ในสถาบันการศึกษา รวมถึงการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารที่จะป้องกันการสูบบุหรี่ในสถาบันการศึกษา

การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ หมายถึง การสื่อสารจากสถาบันการศึกษาในการห้ามการ สูบบุหรี่ในสถาบันการศึกษา ทั้งในบริเวณที่นักศึกษามักจะแอบสูบบุหรี่ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา การขอความร่วมมือกับร้านค้าภายนอกสถานศึกษาในการไม่จำหน่ายบุหรี่ให้กับนักศึกษาการจัดทำวีดิทัศน์ ให้เห็นพิษภัยจากการสูบบุหรี่และโรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่

ความมุ่งมั่นของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง ความตั้งใจของผู้บริหารสถานศึกษาที่ห้ามการสูบบุหรี่ และผู้ปฏิบัติ มุ่งมั่นที่จะไม่ให้เยาวชนของชาติทดลองสูบบุหรี่ หรือ ให้เลิกการสูบบุหรี่ และการห้ามบุคลากรในสังกัดสถาบันการศึกษาสูบบุหรี่ เพื่อไม่ให้เป็นตัวอย่างไม่ดีต่อเยาวชน

ลักษณะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง ลักษณะของสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ที่ทำการเรียนการสอนในสาขาวิชา รวมถึงประเภทของสถาบันการศึกษาและความเป็นอิสระในการควบคุมดูแลนักศึกษาและความพร้อมในการสนองตอบนโยบายของรัฐ

ตารางที่ 3.2 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

นิยาม	ตัวชี้วัด	ระดับการวัด
ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลดละเลิกบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษา หมายถึง การที่นักศึกษาจะไม่สูบบุหรี่ทั้งในพื้นที่สถาบันการศึกษาและที่อื่นๆ รวมถึงการเลิกสูบบุหรี่ในกรณีที่สูบอยู่แล้ว และการไม่ทดลองสูบบุหรี่และการเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ยาสูบทุกชนิด และแนะนำให้เพื่อน เลิก/ทดลองสูบบุหรี่	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักศึกษาไม่เคยคิดจะทดลองสูบบุหรี่ 2. นักศึกษาไม่เคยสูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัย 3. นักศึกษาชักชวนเพื่อนไม่ให้สูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัย 4. นักศึกษาชักชวนเพื่อนให้เลิกสูบบุหรี่ 5. นักศึกษาไม่ทดลองสิ่งเสพติดอื่นๆ 	ช่วง
มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย หมายถึง การกำหนดนโยบายอยู่บนพื้นฐานการรักษาผลประโยชน์ของชาติในด้านสาธารณสุขและเศรษฐศาสตร์ และส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดีและป้องกันการเกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรังและลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นของครัวเรือน รวมถึงการเรียนของ	<ol style="list-style-type: none"> 6. นักศึกษาเข้าใจว่า การกำหนดนโยบายอยู่บนพื้นฐานของการเสริมสร้างสุขอนามัยที่ดีต่อชุมชน 7. นโยบายป้องกันการสูบบุหรี่ทำให้รัฐบาลและประชาชนไม่ต้องใช้จ่ายเงินในการรักษาพยาบาลโรคจากการสูบบุหรี่ 8. นโยบายป้องกันการสูบบุหรี่ทำให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง 9. นโยบายป้องกันการสูบบุหรี่สามารถลดจำนวนผู้ป่วยโรคจากควันบุหรี่มือสอง 10. นโยบายป้องกันการสูบบุหรี่ทำให้นักศึกษา 	ช่วง

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

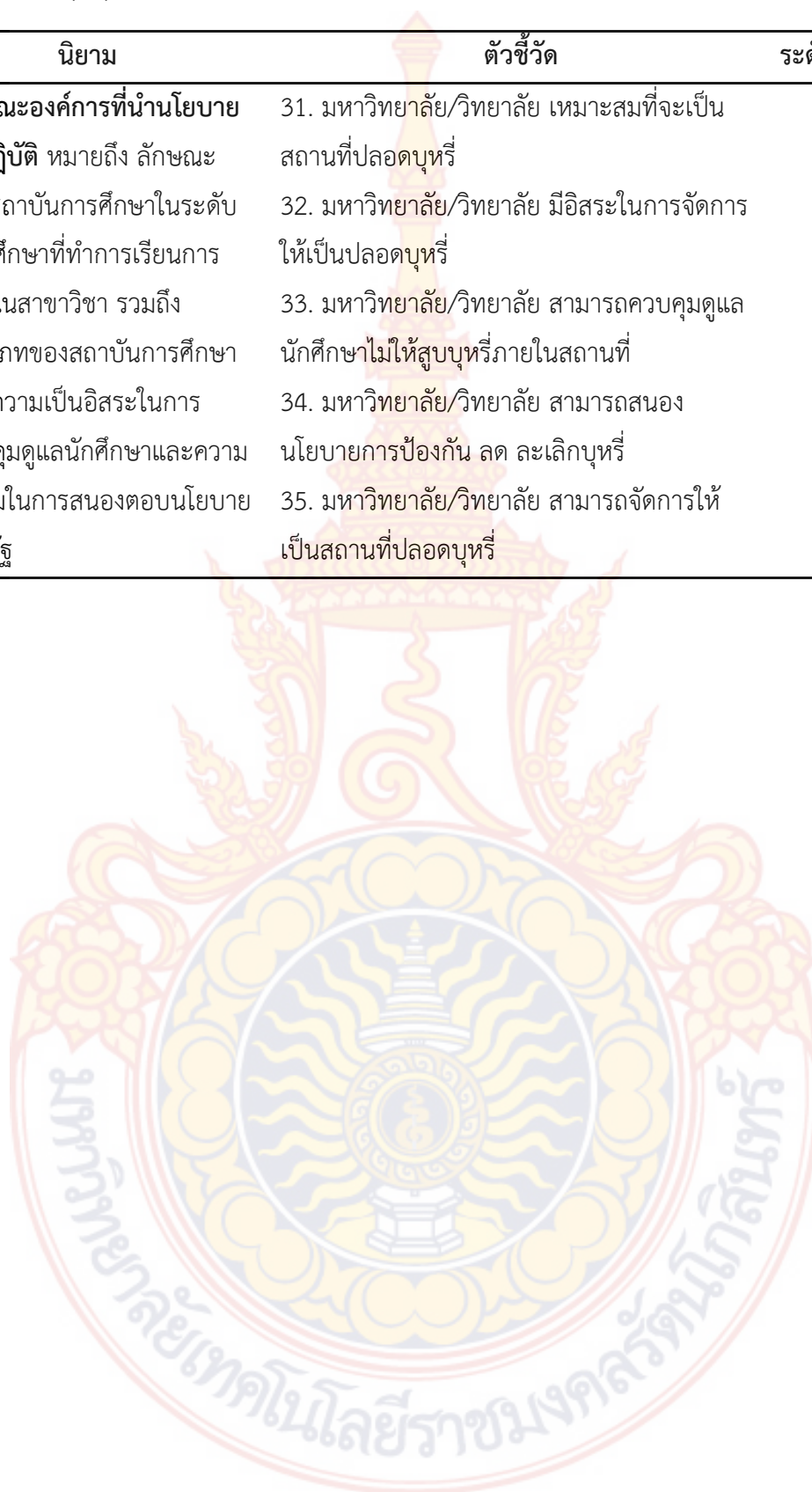
นิยาม	ตัวชี้วัด	ระดับการวัด
นักศึกษา	เรียนดีและไม่เสียเงินไปใช้เป็นค่าบุหรี	
ทรัพยากรในการสนับสนุนการ นำนโยบายไปปฏิบัติหมายถึง งบประมาณที่สถาบันการศึกษา ใช้ในการรณรงค์ให้นักศึกษา ทราบพิษภัยจากการสูบบุหรี บุคลากรที่ทำการรณรงค์ ให้นักศึกษาทราบพิษภัยจาก การสูบบุหรี สิ่งอุปกรณ์ที่จะ แสดงพิษภัยของบุหรีในรูปแบบ ต่างๆ ทั้งแผ่นพิมพ์ แผ่นป้าย และ วีดีทัศน์ ปริมาณการ ประชาสัมพันธ์การงดสูบบุหรี	11. สถานศึกษาใช้ในงบประมาณในการรณรงค์ การป้องกันการสูบบุหรีอย่างเหมาะสม 12. สถานศึกษาใช้บุคลากรในการรณรงค์การ ป้องกันการสูบบุหรีอย่างเหมาะสม 13. สถานศึกษาใช้สื่อในการรณรงค์การป้องกัน การสูบบุหรีอย่างเหมาะสม 14. สถานศึกษาประชาสัมพันธ์การรณรงค์การ ป้องกันการสูบบุหรีอย่างต่อเนื่อง 15. ผลลัพธ์ของการรณรงค์การป้องกันการสูบ บุหรีอย่างเหมาะสม	ช่วง
ความสามารถและจำนวนของ บุคลากร หมายถึง ความ สามารถของบุคลากรที่ รับผิดชอบในกิจการนักศึกษาที่ จะต้องรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ในรูปแบบต่างๆ ที่แสดงให้เห็น นักศึกษาได้ตระหนักพิษภัยของ การสูบบุหรี รวมถึงจำนวนของ เจ้าหน้าที่ที่จะตรวจสอบ ฝ้า ระวังการสูบบุหรีตามสถานที่ใน สถาบันการศึกษา รวมถึงการ สนับสนุนจากฝ่ายบริหารที่จะ ป้องกันการสูบบุหรีใน สถาบันการศึกษา	16. ความสามารถของบุคลากรที่รับผิดชอบใน กิจการนักศึกษาที่จะต้องดำเนินการป้องกันการ สูบบุหรีในมหาวิทยาลัย 17. ฝ่ายกิจการนักศึกษาทำการเผยแพร่ พิษภัย ของการสูบบุหรี 18. ฝ่ายกิจการนักศึกษาทำการเฝ้าระวังการสูบ บุหรี ภายในมหาวิทยาลัยสม่ำเสมอ 19. ติดป้ายห้ามสูบบุหรีภายในมหาวิทยาลัย อย่างชัดเจน 20. การสนับสนุนจากฝ่ายบริหารที่จะป้องกัน การสูบบุหรีในสถาบันการศึกษา	ช่วง

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

นิยาม	ตัวชี้วัด	ระดับการวัด
<p>การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ หมายถึง การสื่อสารจากสถาบันการศึกษาในการห้ามการสูบบุหรี่ในสถาบันการศึกษา ทั้งในบริเวณที่นักศึกษา มักจะแอบสูบบุหรี่ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา การขอความร่วมมือกับร้านค้าภายนอกสถานศึกษาในการไม่จำหน่ายบุหรี่ให้กับนักศึกษาการจัดทำวีดิทัศน์ให้เห็นพิษภัยจากการสูบบุหรี่และโรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่</p>	<p>21. สถาบันการศึกษาทำการประชาสัมพันธ์การห้ามการสูบบุหรี่ในสถาบันการศึกษาในบริเวณห้องน้ำ และโรงรถ อย่างเพียงพอและชัดเจน</p> <p>22. สถาบันการศึกษาทำการประชาสัมพันธ์การห้ามการสูบบุหรี่ในสถาบันการศึกษาในบริเวณรอบนอกของมหาวิทยาลัยอย่างเพียงพอและชัดเจน</p> <p>23. สถาบันการศึกษาทำการประชาสัมพันธ์การห้ามการสูบบุหรี่ในสถาบันการศึกษา ด้วยการใช้สื่อทุกประเภทให้นักศึกษารับรู้และรับทราบพิษภัยของบุหรี่ อย่างเพียงพอและชัดเจน</p> <p>24. สถาบันการศึกษาทำการประชาสัมพันธ์การห้ามจำหน่ายบุหรี่ในสถาบันการศึกษาและใน ภายนอกมหาวิทยาลัย</p> <p>25. ชุมชนภายนอกที่ใกล้ชิดกับมหาวิทยาลัยให้ความร่วมมือในการประชาสัมพันธ์การป้องกันการสูบบุหรี่</p>	ช่วง
<p>ความมุ่งมั่นของผู้นโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง ความตั้งใจของผู้บริหารสถานศึกษาที่ห้ามการสูบบุหรี่ และผู้ปฏิบัติมุ่งมั่นที่จะไม่ให้เยาวชนของชาติทดลองสูบบุหรี่ หรือให้เลิกการสูบบุหรี่ และการห้ามบุคลากรในสังกัดสถาบันการศึกษาสูบบุหรี่ เพื่อไม่ให้เป็นอย่างที่ไม่ดีต่อเยาวชน</p>	<p>26. ความมุ่งมั่นของผู้บริหารในการป้องกัน ลด ละเลิก การสูบบุหรี่</p> <p>27. ผู้บริหารสถานศึกษา และคณาจารย์ ไม่สูบบุหรี่</p> <p>28. ผู้บริหารสถานศึกษา และคณาจารย์ มีการนำโครงการลด ละเลิก บุหรี่ มาเสนอให้นักศึกษาทดลองเลิกบุหรี่</p> <p>29. ผู้บริหารสถานศึกษา และคณาจารย์ สอดส่องตรวจเรื่องราวที่แสดงพิษภัยของบุหรี่ในการเรียนการสอน</p> <p>30. มหาวิทยาลัยเป็นสถานที่ปลอดบุหรี่</p>	ช่วง

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

นิยาม	ตัวชี้วัด	ระดับการวัด
ลักษณะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง ลักษณะของสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ทำการเรียนการสอนในสาขาวิชา รวมถึงประเภทของสถาบันการศึกษา และความเป็นอิสระในการควบคุมดูแลนักศึกษาและความพร้อมในการสนองตอบนโยบายของรัฐ	31. มหาวิทยาลัย/วิทยาลัย เหมาะสมที่จะเป็นสถานที่ปลอดบุหรี่ 32. มหาวิทยาลัย/วิทยาลัย มีอิสระในการจัดการให้เป็นปลอดบุหรี่ 33. มหาวิทยาลัย/วิทยาลัย สามารถควบคุมดูแลนักศึกษาไม่ให้สูบบุหรี่ภายในสถานที่ 34. มหาวิทยาลัย/วิทยาลัย สามารถสนองนโยบายการป้องกัน ลด ละเลิกบุหรี่ 35. มหาวิทยาลัย/วิทยาลัย สามารถจัดการให้เป็นสถานที่ปลอดบุหรี่	ช่วง

บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิก การสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากการศึกษาปรากฏผลดังนี้

4.1 ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

4.2 ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

4.3 ระบุปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 1. ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2. ด้านทรัพยากรนโยบาย 3. ด้านคุณลักษณะของหน่วยงาน 4. ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ 5. ด้านความมุ่งมั่นของพนักงานผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ 6. ด้านความสามารถและจำนวนบุคลากร

4.4 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

4.5 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ

4.6 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

	ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	136	55.8
	หญิง	118	44.2

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

	ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ			
	17-19 ปี	114	44.8
	20-22 ปี	103	40.5
	23-25 ปี	37	14.6
	25 ปีขึ้นไป	0	0.0
ระดับปีการศึกษา			
	ปีที่หนึ่ง	88	34.6
	ปีที่สอง	71	27.9
	ปีที่สาม	59	23.2
	ปีที่สี่	36	14.3
อาชีพของผู้ปกครอง			
	ธุรกิจส่วนตัว	84	32.9
	พนักงานองค์กรเอกชน	76	29.9
	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	62	24.4
	เกษตรกร	32	12.8
รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน			
	ไม่เกิน 10,000 บาท	65	16.7
	10,001-15,000 บาท	98	38.6
	15,001-20,000 บาท	41	16.1
	20,001 บาทขึ้นไป	50	19.7
	รวม	254	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง เพศ ประชาชนส่วนใหญ่เพศชาย ร้อยละ 55.8 และเพศหญิง ร้อยละ 44.2

อายุ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาส่วนใหญ่อายุ 17-19 ปี ร้อยละ 44.8 รองลงมาอายุระหว่าง 20-22 ปี ร้อยละ 40.5 และอายุตั้งแต่ 23-25 ปี ร้อยละ 14.6 ตามลำดับ

ระดับปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ 88 ราย เรียนอยู่ชั้นปีที่หนึ่ง รองลงมาชั้นปีที่สอง 71 ราย ร้อยละ 27.9 ชั้นปีที่สาม 59 ราย ร้อยละ 23.2 ชั้นปีที่สี่ 36 ราย ร้อยละ 14.3 ตามลำดับ

อาชีพผู้ปกครอง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวร้อยละ 32.9 รองลงมาพนักงาน

องค์กรเอกชน ร้อยละ 29.9 รัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 24.4 เกษตรกร ร้อยละ 12.8 น้อยที่สุด ตามลำดับ รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาทมากที่สุด ร้อยละ 42.2 รองลงมาได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 31.2 ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท มีสัดส่วนเท่ากัน กับกลุ่มที่มีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 13.6 ตามลำดับ

4.2 ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ 4.2 ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

รายการ	Mean	S.D.	ความสำเร็จ
1. นักศึกษาไม่เคยคิดจะทดลองสูบบุหรี่	3.90	1.00	มาก
2. นักศึกษาไม่เคยสูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัย	3.66	0.88	มาก
3. นักศึกษาชักชวนเพื่อนไม่ให้สูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัย	3.57	0.89	มาก
4. นักศึกษาชักชวนเพื่อนให้เลิกสูบบุหรี่	3.50	0.87	มาก
5. นักศึกษาไม่ทดลองสิ่งเสพติดอื่นๆ	3.56	0.95	มาก
6. ความพึงพอใจในการนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อให้นักศึกษาเป็นแหล่งปลอดบุหรี่	3.34	0.84	ปานกลาง
รวม	3.59	0.90	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่าภาพรวมของความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกพบว่า นักศึกษาไม่เคยคิดจะทดลองสูบบุหรี่ อยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 3.90 รองลงมา นักศึกษาไม่เคยสูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.66 นักศึกษาไม่ทดลองสิ่งเสพติดอื่นๆ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.56 นักศึกษาชักชวนเพื่อนไม่ให้สูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.50 และความพึงพอใจในการนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อให้นักศึกษาเป็นแหล่งปลอดบุหรี่อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.34 อยู่ในระดับปานกลาง

4.3 ระบุปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 1. ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2. ด้านทรัพยากรนโยบาย 3. ด้านคุณลักษณะของหน่วยงาน 4. ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ 5. ด้านความมุ่งมั่นของพนักงานผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ 6. ด้านความสามารถและจำนวนบุคลากร

ตารางที่ 4.3 แสดงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ภาพรวม)

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	มีผลต่อความสำเร็จ
1. ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	3.55	0.84	มาก
2. ด้านทรัพยากรนโยบาย	3.62	0.82	มาก
3. ด้านคุณลักษณะของหน่วยงาน	3.67	0.87	มาก
4. ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์	3.50	0.78	มาก
5. ด้านความมุ่งมั่นของพนักงานผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ	3.59	0.88	มาก
6. ด้านความสามารถและจำนวนบุคลากร	3.78	0.80	มาก
รวมทุกด้าน	3.62	0.83	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบผลการศึกษาดังนี้ ภาพรวมของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ ปัจจัยด้านความสามารถและจำนวนบุคลากรมีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติมาก (3.78) รองลงมาด้านคุณลักษณะของหน่วยงานมีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติมาก (3.67) ด้านทรัพยากรนโยบายมีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติมาก (3.62) ด้านความมุ่งมั่นของพนักงานผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติมาก (3.59) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติมาก (3.55) ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติมาก (3.50)

ตารางที่ 4.4 แสดงปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย)

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน.	มีผลต่อการนำนโยบาย
1. นักศึกษาเข้าใจว่า การกำหนดนโยบายอยู่บนพื้นฐานของการเสริมสร้างสุขอนามัยที่ดีต่อชุมชน	3.66	0.96	มาก
2. นโยบายป้องกันการสูบบุหรี่ทำให้รัฐบาลและประชาชนไม่ต้องใช้จ่ายเงินในการรักษาพยาบาลโรคจากการสูบบุหรี่	3.51	0.83	มาก
3. นโยบายป้องกันการสูบบุหรี่ทำให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง	3.53	0.79	มาก
4. นโยบายป้องกันการสูบบุหรี่สามารถลดจำนวนผู้ป่วยโรคจากควันบุหรี่มือสอง	3.48	0.74	ปานกลาง
5. นโยบายป้องกันการสูบบุหรี่ทำให้นักศึกษามีสุขภาพดีและไม่เสียเงินไปใช้เป็นค่าบุหรี่	3.49	0.86	ปานกลาง
รวม	3.53	0.84	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ (ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย) มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยมีตัวชี้วัดที่มีผลในระดับมากที่สุดได้แก่นักศึกษาเข้าใจว่าการกำหนดนโยบายอยู่บนพื้นฐานของการเสริมสร้างสุขอนามัยที่ดีต่อชุมชน รองลงมาได้แก่ นโยบายป้องกันการสูบบุหรี่ทำให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง และนโยบายป้องกันการสูบบุหรี่ทำให้รัฐบาลและประชาชนไม่ต้องใช้จ่ายเงินในการรักษาพยาบาลโรคจากการสูบบุหรี่ นโยบายป้องกันการสูบบุหรี่สามารถลดจำนวนผู้ป่วยโรคจากควันบุหรี่มือสองกับนโยบายป้องกันการสูบบุหรี่ทำให้นักศึกษามีสุขภาพดีและไม่เสียเงินไปใช้เป็นค่าบุหรี่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.5 แสดงปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ด้านทรัพยากรนโยบาย)

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	มีผลต่อการนำ นโยบาย
6. สถานศึกษาใช้ในงบประมาณในการรณรงค์ การป้องกันการสูบบุหรี่อย่างเหมาะสม	3.70	0.90	มาก
7. สถานศึกษาใช้บุคลากรในการรณรงค์การ ป้องกันการสูบบุหรี่อย่างเหมาะสม	3.60	0.77	มาก
8. สถานศึกษาใช้สื่อในการรณรงค์การป้องกัน การสูบบุหรี่อย่างเหมาะสม	3.53	0.74	มาก
9. สถานศึกษาประชาสัมพันธ์การรณรงค์การ ป้องกันการสูบบุหรี่อย่างต่อเนื่อง	3.63	0.82	มาก
10. การรณรงค์การป้องกันการสูบบุหรี่อย่าง เหมาะสมส่งผลต่อความสำเร็จ	3.62	0.85	มาก
รวม	3.62	0.82	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบผลการศึกษาดังนี้ แสดงปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันศึกษาไปปฏิบัติ (ด้านทรัพยากรนโยบาย) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย = 3.62 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ข้อที่ 6. สถานศึกษาใช้ในงบประมาณในการรณรงค์การป้องกันการสูบบุหรี่อย่างเหมาะสมมีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมากที่สุด ลำดับที่ 9. สถานศึกษาประชาสัมพันธ์การรณรงค์การป้องกันการสูบบุหรี่อย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ย = 3.63 และข้อที่ 8. สถานศึกษาใช้สื่อในการรณรงค์การป้องกันการสูบบุหรี่อย่างเหมาะสมมีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ลำดับที่น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย = 3.53 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ด้านคุณลักษณะของหน่วยงาน)

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	มีผลต่อการนำนโยบาย
11. มหาวิทยาลัย/วิทยาลัย สมควรเป็นหน่วยงานที่ปลอดบุหรี่	3.97	0.87	มาก
12. มหาวิทยาลัย/วิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดการให้เป็นองค์กรปลอดบุหรี่	3.59	0.88	มาก
13. มหาวิทยาลัย/วิทยาลัย ต้องควบคุมดูแลนักศึกษาไม่ให้สูบบุหรี่ภายในสถานที่กำหนดห้ามไว้ในระเบียบข้อบังคับ	3.59	0.88	มาก
14. มหาวิทยาลัย/วิทยาลัย ควรให้การสนับสนุนนโยบายการป้องกัน ลด ละเลิกบุหรี่	3.57	0.84	มาก
15. มหาวิทยาลัย/วิทยาลัยเป็นหน่วยงานชั้นนำสังคมควรต้องดำเนินการการป้องกัน ลดละเลิกการสูบบุหรี่ให้เป็นตัวอย่าง	3.62	0.89	มาก
รวม	3.67	0.87	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบผลการศึกษาดังนี้ ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ (ด้านคุณลักษณะของหน่วยงาน) ในภาพรวมมีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมากค่าเฉลี่ย = 3.67 เมื่อพิจารณาเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ข้อที่ 11. มหาวิทยาลัย/วิทยาลัย สมควรเป็นหน่วยงานที่ปลอดบุหรี่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 3.97 รองลงมาคือ ข้อที่ 15. มหาวิทยาลัย/วิทยาลัยเป็นหน่วยงานชั้นนำสังคมควรต้องดำเนินการการป้องกัน ลดละเลิกการสูบบุหรี่ให้เป็นตัวอย่างในระดับมากมีค่าเฉลี่ย = 3.62 และข้อที่ 14. มหาวิทยาลัย/วิทยาลัย ควรให้การสนับสนุนนโยบายการป้องกัน ลด ละเลิกบุหรี่ลำดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย = 3.57 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์)

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	มีผลต่อการนำนโยบาย
16. ประชาสัมพันธ์และติดป้ายแสดงการห้ามการสูบบุหรี่ในสถาบันการศึกษา ในบริเวณ ห้องน้ำ และโรงรถ อย่างเพียงพอและชัดเจน	3.66	0.87	มาก
17. ประชาสัมพันธ์แสดงป้ายการห้ามการสูบบุหรี่ในสถาบันการศึกษา ใน บริเวณรอบนอกของมหาวิทยาลัยอย่างเพียงพอและชัดเจน	3.48	0.74	ปานกลาง
18. การประชาสัมพันธ์การห้ามการสูบบุหรี่ในสถาบันการศึกษา ด้วยการใช้สื่อทุกประเภทให้นักศึกษารับรู้และรับทราบพิษภัยของบุหรี่ อย่างเพียงพอและชัดเจน	3.40	0.74	ปานกลาง
19. ประชาสัมพันธ์การห้ามการจำหน่ายบุหรี่ในสถาบันการศึกษาและ ใน ภายนอกมหาวิทยาลัย	3.51	0.73	มาก
20. การใช้อุปกรณ์การสื่อสารรณรงค์การห้ามสูบบุหรี่	3.47	0.82	ปานกลาง
รวม	3.50	0.78	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบผลการศึกษาดังนี้ ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ (ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์) ในภาพรวมมีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมากมีค่าเฉลี่ย = 3.50 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ข้อที่ 16. ประชาสัมพันธ์และติดป้ายแสดงการห้ามการสูบบุหรี่ในสถาบันการศึกษา ในบริเวณห้องน้ำ และโรงรถ อย่างเพียงพอและชัดเจนมีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติลำดับที่มากที่สุดมีค่าเฉลี่ย = 3.66 รองลงมาคือ ข้อที่ 19. ประชาสัมพันธ์การห้ามการจำหน่ายบุหรี่ในสถาบันการศึกษาและ ใน ภายนอกมหาวิทยาลัยมีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติค่าเฉลี่ย =

3.51 และข้อที่ 18. การประชาสัมพันธ์การห้ามการสูบบุหรี่ในสถาบันการศึกษา ด้วยการใช้สื่อทุกประเภทให้นักศึกษารับรู้และรับทราบพิษภัยของบุหรี่ อย่างเพียงพอและชัดเจนมีผลต่อการน่านโยบายไปปฏิบัติลำดับที่น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย = 3.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ปัจจัยที่มีผลต่อการน่านโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ด้านความมุ่งมั่นของพนักงานผู้น่านโยบายไปปฏิบัติ)

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	มีผลต่อการน่านโยบาย
21. การสนับสนุนจากผู้บริหารในการป้องกัน ลด ละเลิก การสูบบุหรี่	3.67	0.99	มาก
22. ผู้บริหารสถานศึกษา และคณาจารย์เป็นตัวอย่างในการไม่สูบบุหรี่	3.57	0.81	มาก
23. ริเริ่มและพัฒนาโครงการลด ละ เลิก บุหรี่ เพื่อให้นักศึกษาทดลองเลิกบุหรี่	3.56	0.86	มาก
24. สอดแทรกเรื่องราวที่แสดงพิษภัยของบุหรี่ในการเรียนการสอนสม่ำเสมอ	3.56	0.87	มาก
รวม	3.59	0.88	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบผลการศึกษาดังนี้ ปัจจัยที่มีผลต่อการน่านโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ (ด้านความมุ่งมั่นของพนักงานผู้น่านโยบายไปปฏิบัติ) ในภาพรวมมีผลต่อความสำเร็จในการน่านโยบายไปปฏิบัติในระดับมากมีค่าเฉลี่ย = 3.59 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ข้อที่ 21. การสนับสนุนจากผู้บริหารในการป้องกัน ลด ละเลิก การสูบบุหรี่มีผลต่อความสำเร็จของการน่านโยบายไปปฏิบัติในระดับมากลำดับแรก ค่าเฉลี่ย = 3.67 รองลงมาคือ ข้อที่ 22. ผู้บริหารสถานศึกษา และคณาจารย์ เป็นตัวอย่างในการไม่สูบบุหรี่มีผลต่อความสำเร็จของการน่านโยบายไปปฏิบัติในระดับมาก ค่าเฉลี่ย = 3.57 ลำดับรองลงมา และข้อที่ 23. ริเริ่มและพัฒนาโครงการลด ละเลิก บุหรี่ เพื่อให้นักศึกษาทดลองเลิกบุหรี่มีผลต่อการน่านโยบายไปปฏิบัติลำดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย = 3.56

ตารางที่ 4.9 แสดงปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ด้านความสามารถและจำนวนบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา)

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	มีผลต่อการนำนโยบาย
25. ความสามารถของฝ่ายกิจการนักศึกษาที่ดำเนินการป้องกันการสูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัย	3.95	0.90	มาก
26. ฝ่ายกิจการนักศึกษาทำการเผยแพร่ พิชัยของการสูบบุหรี่	3.77	0.75	มาก
27. ฝ่ายกิจการนักศึกษาทำการเฝ้าระวังการสูบบุหรี่ ภายในมหาวิทยาลัยสม่ำเสมอ	3.75	0.81	มาก
28. ปฏิบัติตามระเบียบของห้ามสูบบุหรี่ภายในมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด	3.68	0.75	มาก
29. ปฏิบัติต่อนักศึกษาทั้งที่สูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม	3.72	0.80	มาก
รวม	3.78	0.80	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบผลการศึกษาดังนี้ ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ (ด้านความสามารถและจำนวนบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา) ในภาพรวมมีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมาก ค่าเฉลี่ย = 3.78 เมื่อพิจารณารายชื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ข้อที่ 25. ความสามารถของฝ่ายกิจการนักศึกษาที่ดำเนินการป้องกันการสูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัยมีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมาก มีเป็นลำดับแรกมีค่าเฉลี่ย = 3.96 รองลงมาคือ ข้อที่ 26. ฝ่ายกิจการนักศึกษาทำการเผยแพร่พิชัยของการสูบบุหรี่ที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมากรองลงมามีค่าเฉลี่ย = 3.77 และข้อที่ 27. ฝ่ายกิจการนักศึกษาทำการเฝ้าระวังการสูบบุหรี่ ภายในมหาวิทยาลัยสม่ำเสมอมีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติลำดับน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย = 3.68 ตามลำดับ

4.4 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การศึกษาครั้งนี้มีสมมติฐานสถิติดังนี้

สมมติฐานที่ 1

H0; ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

Ha; ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2

H0; ปัจจัยด้านลักษณะประชากรกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลดละเลิกบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

Ha; ปัจจัยด้านลักษณะประชากรกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลดละเลิกบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

สมมติฐานที่ 3

H0; ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Ha; ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การทดสอบสมมติฐาน

จากตารางที่ 4.2 พบว่าภาพรวมของความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกพบว่า นักศึกษาไม่เคยคิดจะทดลองสูบบุหรี่ อยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 3.90 รองลงมา นักศึกษาไม่เคยสูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.66 นักศึกษาไม่ทดลองสิ่งเสพติดอื่นๆ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.56 นักศึกษาชักชวนเพื่อนไม่ให้สูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.50 และความพึงพอใจในการนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งปลอดบุหรี่อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.34 อยู่ในระดับปานกลางจากผลการศึกษาพบว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากจึงยอมรับสมมติฐานว่าความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลดละเลิกบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

4.5 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

สมมติฐานที่ 2

H0; ปัจจัยด้านลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันอย่างน้อยหนึ่งด้านมีความคิดเห็นไม่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

Ha; ปัจจัยด้านลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันอย่างน้อยหนึ่งด้านมีความคิดเห็นสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

ตารางที่ 4.10 ความสัมพันธ์ของลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างด้านเพศที่แตกต่างกันและความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

ตารางไขว้ เพศ และความสำเร็จการนำนโยบายไปปฏิบัติ					
ความสำเร็จ		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
เพศ ชาย	Count	28	30	74	132
	% within เพศ	21.2%	22.7%	56.1%	100.0%
หญิง	Count	28	30	61	119
	% within เพศ	23.5%	25.2%	51.3%	100.0%
Total	Count	56	60	135	251
	% within เพศ	22.3%	23.9%	53.8%	100.0%

ตารางที่ 4.11 ทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างด้านเพศที่แตกต่างกันและความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ ด้วยสถิติไคสแควร์

Chi-Square Tests			
	Value	df	Asymptotic Significance (2-sided)
สหสัมพันธ์เพียร์สัน	.580a	2	.748
อัตราส่วนความเป็นไปได้	.580	2	.748
ความสัมพันธ์เชิงเส้น	.477	1	.490
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	251		

0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 26.55 ที่ระดับนัยสำคัญ .05

จากตารางที่ 4.11 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันได้จากการทดสอบด้วยไคแอสควร์มีระดับนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05 มีค่า p value .343 ซึ่งมากกว่า .05 จึงยอมรับสมมติฐานหลักว่าปัจจัยด้านลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างด้านเพศที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

ตารางที่ 4.12 ความสัมพันธ์ของลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างด้านอายุที่แตกต่างกันและความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

ตารางไขว้ อายุ และความสำเร็จการนำนโยบายไปปฏิบัติ						
		ความสำเร็จ	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
อายุ	17-19	Count	14	7	16	37
	% within อายุ		37.8%	18.9%	43.3%	100.0%
	20-22	Count	13	18	45	76
	% within อายุ		17.1%	23.7%	59.2%	100.0%
	23-25	Count	19	23	47	89
	% within อายุ		21.4%	25.8%	52.8%	100.0%
	25 ขึ้นไป	Count	10	12	27	49
	% within อายุ		20.4%	24.5%	55.1%	100.0%
Total		Count	56	60	135	251
	% within อายุ		22.3%	23.9%	53.8%	100.0%

ตารางที่ 4.13 ทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างด้านอายุที่แตกต่างกันและความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ ด้วยสถิติไคสแควร์

Chi-Square Tests			
	Value	df	Asymptotic Significance (2-sided)
สหสัมพันธ์เพียร์สัน	10.321a	8	.243
อัตราส่วนความเป็นไปได้	11.295	8	.186
ความสัมพันธ์เชิงเส้น	1.466	1	.226
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	251		

a 3 cells (20.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .89 ที่ระดับนัยสำคัญ .05

จากตารางที่ 4.13 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันได้จากการทดสอบด้วยไคแอสควร์มีระดับนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05 มีค่า p value .243 ซึ่งมากกว่า .05 จึงยอมรับสมมติฐานหลักว่าปัจจัยด้านลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างด้านอายุที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

ตารางที่ 4.14 ความสัมพันธ์ของลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างด้านชั้นปีการศึกษาที่แตกต่างกันและความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

ตารางไขว้ ชั้นปีการศึกษา และความสำเร็จการนำนโยบายไปปฏิบัติ					
	ความสำเร็จ	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
ชั้นปีการศึกษา ปีที่หนึ่ง	Count	30	50	84	164
% within ชั้นปีการศึกษา		18.3%	30.5%	51.2%	100.0%
ปีที่สอง	Count	22	3	39	64
% within ชั้นปีการศึกษา		34.4%	4.7%	60.9%	100.0%
ปีที่สาม	Count	3	3	6	12
% within ชั้นปีการศึกษา		25.0%	25.0%	50.0%	100.0%
ปีที่สี่	Count	1	4	6	11
% within ชั้นปีการศึกษา		9.1%	36.4%	54.5%	100.0%
Total	Count	56	60	135	251
% within ชั้นปีการศึกษา		22.3%	23.9%	53.8%	100.0%

ตารางที่ 4.15 ทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างด้านชั้นปีการศึกษาที่แตกต่างกันและความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ ด้วยสถิติไคสแควร์

Chi-Square Tests			
	Value	df	Asymptotic Significance (2-sided)
สหสัมพันธ์เพียร์สัน	24.229a	8	.002
อัตราส่วนความเป็นไปได้	28.055	8	.000
ความสัมพันธ์เชิงเส้น	.068	1	.794
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	251		

a 7 cells (46.7%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .22 ที่ระดับนัยสำคัญ .05

จากตารางที่ 4.15 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันได้จากการทดสอบด้วยไคสแควร์มีระดับนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05 มีค่า p value .002 ซึ่งน้อยกว่า .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักว่าปัจจัยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างด้านชั้นปีการศึกษาที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติและยอมรับสมมติฐานแย้งว่าปัจจัยด้านลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างด้านชั้นปีการศึกษาที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

ตารางที่ 4.16 ความสัมพันธ์ของลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างด้านอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกันและความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

ตารางไขว้ อาชีพของผู้ปกครอง และความสำเร็จการนำนโยบายไปปฏิบัติ					
	ความสำเร็จ	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
อาชีพของผู้ปกครอง ธุรกิจส่วนตัว	Count	5	0	10	15
% within อาชีพของผู้ปกครอง		33.3%	0.0%	66.7%	100.0%
พนักงานองค์กรเอกชน	Count	16	19	31	66
% within อาชีพของผู้ปกครอง		24.2%	28.8%	47.0%	100.0%

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ตารางไขว้ อาชีพของผู้ปกครอง และความสำเร็จการนำนโยบายไปปฏิบัติ					
ความสำเร็จ		น้อย	ปาน	มาก	รวม
			กลาง		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	Count	31	31	78	140
% within อาชีพของผู้ปกครอง		22.1%	22.1%	55.7%	100.0%
เกษตรกร	Count	4	10	16	30
% within อาชีพของผู้ปกครอง		13.3%	33.3%	53.4%	100.0%
Total	Count	56	60	135	251
% within อาชีพของผู้ปกครอง		22.3%	23.9%	53.8%	100.0%

ตารางที่ 4.17 ทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างด้านอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกันและความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ ด้วยสถิติไคสแควร์

Chi-Square Tests			
	Value	df	Asymptotic Significance (2-sided)
สหสัมพันธ์เพียร์สัน	8.685a	6	.192
อัตราส่วนความเป็นไปได้	12.175	6	.058
ความสัมพันธ์เชิงเส้น	.009	1	.926
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	251		

a 2 cells (16.7%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 3.35 ที่ระดับนัยสำคัญ .05

จากตารางที่ 4.17 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันได้จากการทดสอบด้วยไคสแควร์มีระดับนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05 มีค่า p value .192 ซึ่งมากกว่า .05 จึงยอมรับสมมติฐานหลักว่าปัจจัยด้านลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างด้านอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

ตารางที่ 4.18 ความสัมพันธ์ของลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างด้านรายได้ของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน และความสำเร็จของการนํานโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

ตารางไขว้ รายได้ของผู้ปกครอง และความสำเร็จการนํานโยบายไปปฏิบัติ						
ความสำเร็จ			น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
รายได้ของผู้ปกครอง ไม่เกิน 10,000 บาท	Count		21	9	42	72
% within รายได้ของผู้ปกครอง			29.2%	12.5%	58.3%	100.0%
10,001-15,000 บาท	Count		24	44	75	143
% within รายได้ของผู้ปกครอง			16.8%	30.8%	52.4%	100.0%
15,001-20,000 บาท	Count		8	6	13	27
% within รายได้ของผู้ปกครอง			29.6%	22.2%	48.2%	100.0%
20,001 บาทขึ้นไป	Count		3	1	5	9
% within รายได้ของผู้ปกครอง			33.3%	11.1%	55.6%	100.0%
Total	Count		56	60	135	251
% within รายได้ของผู้ปกครอง			22.3%	23.9%	53.8%	100.0%

ตารางที่ 4.19 ทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างด้านรายได้ของผู้ปกครองที่แตกต่างกันและความสำเร็จของการนํานโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ ด้วยสถิติไคสแควร์

Chi-Square Tests			
	Value	df	Asymptotic Significance (2-sided)
สหสัมพันธ์เพียร์สัน	12.488a	6	.052
อัตราส่วนความเป็นไปได้	13.163	6	.041
ความสัมพันธ์เชิงเส้น	.140	1	.709
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	251		

a 3 cells (25.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 2.01 ที่ระดับนัยสำคัญ .05

จากตารางที่ 4.19 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันได้จากการทดสอบด้วยไคสแควร์มีระดับนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05 มีค่า p value .052 ซึ่งมากกว่า .05 จึงยอมรับสมมติฐานหลักว่าปัจจัยด้าน

ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างด้านรายได้ของผู้ปกครองที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

สรุป จากการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยด้านลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติหนึ่งด้านได้แก่ชั้นปีการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างจึงปฏิเสธสมมติฐานหลักว่าปัจจัยด้านลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันน้อยหนึ่งด้านกันไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติและยอมรับสมมติฐานแย้งว่าปัจจัยด้านลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างด้านชั้นปีการศึกษาที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทำการทดสอบจึงปรับเป็นสมมติฐานสถิติดังนี้

H₀; ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

H_a; ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.20 แสดงปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

		Correlations						
		a	b	c	d	รวมe	f	indep
a	Pearson Correlation	1	0.071	0.212**	0.212**	-0.081	0.412**	0.003
	Sig. (2-tailed)		0.262	0.001	0.001	0.199	0.000	0.963
b	Pearson Correlation	0.071	1	0.602**	0.602**	0.550**	0.304**	0.653**
	Sig. (2-tailed)	0.262		0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

		Correlations						
		a	b	c	d	รวมe	f	indep
c	Pearson	0.212**	0.602**	1	1.000**	0.484**	0.149*	0.578**
	Correlation							
	Sig. (2-tailed)		0.262	0.001	0.001	0.199	0.000	0.963
d	Pearson	0.212**	0.602**	1.000**	1	0.484**	0.149*	0.578**
	Correlation							
	Sig. (2-tailed)	0.001	0.000	0.000		0.000	0.018	0.000
e	Pearson	-0.081	0.550**	0.484**	0.484**	1	0.206**	0.554**
	Correlation							
	Sig. (2-tailed)	0.199	0.000	0.000	0.000		0.001	0.000
f	Pearson	0.412**	0.304**	0.149*	0.149*	0.206**	1	0.166**
	Correlation							
	Sig. (2-tailed)	0.000	0.000	0.018	0.018	0.001		0.009
Indep	Pearson	0.003	0.653**	0.578**	0.578**	0.554**	0.166**	1
	Correlation							
	Sig. (2-tailed)	0.963	0.000	0.000	0.000	0.000	0.009	

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* . Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

c. Listwise N=254

การตีความค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

- .10 มีความสัมพันธ์ต่ำมาก
- .20 มีความสัมพันธ์ต่ำ
- .30 มีความสัมพันธ์ปานกลางค่อนข้างต่ำ
- .40 มีความสัมพันธ์ปานกลาง
- .50 มีความสัมพันธ์ปานกลาง
- .60 มีความสัมพันธ์ปานกลางค่อนข้างมาก
- .70 มีความสัมพันธ์ค่อนข้างมาก
- .80 มีความสัมพันธ์มาก
- .90 มีความสัมพันธ์มากมาก

ที่มา: พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. 2540. หน้า 116.

จากผลการวิเคราะห์นำมาสร้างตารางสรุป

ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์

การนำนโยบายไปปฏิบัติ	ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ	ระดับความสัมพันธ์
	ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	0.003**ต่ำมาก
	ด้านทรัพยากรนโยบาย	0.653**ปานกลางค่อนข้างมาก
	ด้านคุณลักษณะของหน่วยงาน	0.578**ปานกลางค่อนข้างมาก
	ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์	0.578**ปานกลางค่อนข้างมาก
	ด้านความมุ่งมั่นของพนักงานผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ	0.554**ปานกลาง
	ด้านความสามารถและจำนวนบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา	0.166**ต่ำ

จากตารางที่ 4.21 พบว่าปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติทั้งในระดับต่างๆ เช่น ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 0.003**ต่ำมาก ด้านทรัพยากรนโยบาย 0.653**ปานกลางค่อนข้างมาก ด้านคุณลักษณะของหน่วยงาน 0.578**ปานกลางค่อนข้างมาก ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ 0.578**ปานกลางค่อนข้างมากด้านความมุ่งมั่นของพนักงานผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ 0.554**ปานกลาง และด้านความสามารถและจำนวนบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา 0.166**ต่ำ

สรุป ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ทำให้ปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่าปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

4.6 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.22 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ยอมรับ	ปฏิเสธ
ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก	ยอมรับ	
ปัจจัยด้านลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ		ปฏิเสธ
ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ		ปฏิเสธ
ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติได้อย่างน้อยร้อยละ 30	ยอมรับ	

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการศึกษาวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านลักษณะประชากรกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ
3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติและความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ
4. เพื่อพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ

5.1 ผลการศึกษาเชิงปริมาณ

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ ประชาชนส่วนใหญ่เพศชาย ร้อยละ 55.8 และเพศหญิง ร้อยละ 44.2

อายุ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาส่วนใหญ่อายุ 17-19 ปี ร้อยละ 44.8 รองลงมาอายุระหว่าง 20-22 ปี ร้อยละ 40.5 และอายุตั้งแต่ 23-25 ปี ร้อยละ 14.6 ตามลำดับ

ระดับปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ 85 ราย เรียนอยู่ชั้นปีที่หนึ่ง ร้อยละ 34.6 รองลงมาเป็นชั้นปีที่สอง 71 ราย ร้อยละ 27.9 ชั้นปีที่สาม 59 ราย ร้อยละ 23.2 และชั้นปีที่สี่ 36 ราย ร้อยละ 14.3 ตามลำดับ

อาชีพผู้ปกครอง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 32.9 รองลงมาอาชีพพนักงานองค์กรเอกชน ร้อยละ 29.9 อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 24.4 และอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 12.8 น้อยที่สุด ตามลำดับ

รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาทมากที่สุด ร้อยละ 42.2 รองลงมาได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 31.2 ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท มีสัดส่วนเท่ากับกลุ่มที่มีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 13.6 ตามลำดับ

ภาพรวมของความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกพบว่า นักศึกษาไม่เคยคิดจะทดลองสูบบุหรี่ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.90 รองลงมานักศึกษาไม่เคยสูบบุหรี่ ในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.66 นักศึกษาไม่ทดลองสิ่งเสพติดอื่นๆ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.56 นักศึกษาชักชวนเพื่อนไม่ให้สูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.50 และความพึงพอใจในการนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อให้นักศึกษาเป็นแหล่งปลอดบุหรี่อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.34 อยู่ในระดับปานกลาง สรุปว่าภาพรวมความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติพบว่า ภาพรวมของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ในสถาบันอุดมศึกษา ปัจจัยด้านความสามารถและจำนวนบุคคลากรมีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติมาก (3.78) รองลงมาด้านคุณลักษณะของหน่วยงานมีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติมาก (3.67) ด้านทรัพยากรนโยบายมีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติมาก (3.62) ด้านความมุ่งมั่นของพนักงานผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติมาก (3.59) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติมาก (3.55) ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติมาก (3.50)

5.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบยอมรับสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติไม่มีความแตกต่างกันจำแนกจากลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ผลการทดสอบปฏิเสธสมมติฐานเพราะว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะประชากรนักศึกษาที่อาชีพของผู้ปกครองมีความแตกต่างกันมีทัศนคติต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในคู่อชีพผู้ปกครองที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวกับอาชีพผู้ปกครองที่รับราชการและอาชีพผู้ปกครองที่เป็นพนักงานองค์การเอกชน

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ ผลการทดสอบปฏิเสธสมมติฐานเพราะว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติได้อย่างน้อยร้อยละ 30 ผลการทดสอบยอมรับสมมติฐานเพราะว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติได้ร้อยละ 51.4 โดยมีปัจจัยด้านทรัพยากรนโยบาย ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านความมุ่งมั่นของพนักงานผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3 การอภิปรายผลการศึกษา

จากผลลัพธ์การวิจัยพบว่า ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติสอดคล้องกับการศึกษาของ **ศิริพร เขียวไสว** (2550, บทคัดย่อ) การนำนโยบายเบี่ยงชีฟผู้สูงอายุไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลวังยาง จังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ด้านคุณภาพชีวิตความปลอดภัย ด้านสุขภาพอนามัย สอดคล้องกับ **ศุภวัฒน์ ภัทรวิชยานนท์** (2556, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามยาเสพติดในสังกัดตำรวจภูธรแม่ทะจังหวัดลำปางที่พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามยาเสพติดในสังกัดตำรวจภูธรแม่ทะจังหวัดลำปางได้แก่ ด้านการสืบสวนหาข่าว ด้านระยะเวลาในการปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติด ด้านคุณภาพของการปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติด ด้านการควบคุมและติดตามสายข่าว และด้านการรายงานผลการปฏิบัติให้ผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือ 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามยาเสพติดในสังกัดสถานีตำรวจภูธรแม่ทะ จังหวัดลำปาง คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและระดับการศึกษา ปัจจัยภายในองค์กร ได้แก่ ความรู้และอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามยาเสพติดจำนวนบุคลากรในกลุ่มงานปราบปรามยาเสพติดความเหมาะสมของสถานที่อุปกรณ์และเครื่องใช้ต่างๆ ในการทำงานความพอเพียงของงบประมาณการควบคุมกำกับดูแลการปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติดและขวัญกำลังใจการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามยาเสพติดภายนอกองค์กร ได้แก่ การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกและความร่วมมือของสื่อมวลชน ที่สอดคล้องกับผลการศึกษาคั้งนี้ที่ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกัน ลด ละเลิก การสูบบุหรี่ ในด้านงบประมาณ การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ รวมถึงความมุ่งมั่นของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานของ จักรพันธ์ เพ็ชรภูมิ และคณะ (2561, หน้า 89) รายงานการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการได้รับควันบุหรี่มือสองของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ที่พบว่า การได้รับควันบุหรี่มือสองและพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการได้รับควันบุหรี่มือสองของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคเหนือพบว่า ร้อยละ 32.2 เคยได้รับควันบุหรี่มือสองภายในมหาวิทยาลัย สาเหตุหลักเพราะไม่กล้าจะเดินหนีเนื่องจากคุยกันกับเพื่อนแล้วเพื่อนสูบบุหรี่ สาเหตุรองได้แก่การเดินทางผ่านจุดที่คนสูบบุหรี่ประจำและนักศึกษาเกือบครึ่งไม่ทราบอันตรายจากการได้รับควันบุหรี่มือสองและไม่ทราบเกี่ยวกับ พรบ. ควบคุมยาสูบและไม่ว่าภายในสถาบันอุดมศึกษาเป็นเขตปลอดบุหรี่ มหาวิทยาลัยควรมีการรณรงค์ด้วยการใช้สื่อต่างๆ และให้ความรู้แก่นักศึกษาผ่านช่องทางที่เหมาะสมสอดคล้องกับการศึกษาครั้งนี้ในด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ทำนองเดียวกับงานของ รณชัย โตสมภาค (2561, หน้า 6) มีข้อเสนอแนะในการห้ามสูบบุหรี่ ว่า ให้เพิ่มมาตรการควบคุมและต่อต้านการค้าบุหรี่ปิดกฎหมายขยายเงื่อนไขสำหรับการรักษาอาการเสพติดนิโคตินโดยไม่มีค่าใช้จ่าย ห้ามการตั้งราคาจำหน่ายเพื่อส่งเสริมการตลาดสำหรับสินค้ายาสูบ พัฒนาขยายทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการเลิกบุหรี่ ให้นิโคตินทดแทนและยารักษาอาการซึมเศร้า การสร้างความมั่นคงในการเลิกบุหรี่ด้วยการโน้มน้าวไม่ให้กลับมาสูบบุหรี่อีก ศึกษาความเป็นไปได้ในการรักษาด้วยการฉีดวัคซีนนิโคตินที่กีดการออกฤทธิ์ของสารนิโคตินในสมองการบำบัดผู้เสพติดบุหรี่ควรทำแบบเป็นขั้นตอนตามระดับการรักษาผู้ป่วยในปัจจุบันด้านทรัพยากร นโยบาย และการสื่อสารประชาสัมพันธ์และงานของ พัทธมน ใจสะอาด (2557, หน้า 11) บทความวิจัย มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานศึกษา งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในเรื่องการสูบบุหรี่ในสถานศึกษา และปัญหามาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานศึกษาพร้อมข้อเสนอแนะการปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ในสถานศึกษา ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสารพิษในบุหรี่มากที่สุดแต่ไม่มีความรู้เพียงพอในเรื่องกฎหมายคุ้มครองผู้ไม่สูบบุหรี่ บุคลากรและนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการควบคุมการสูบบุหรี่และยังฝ่าฝืนสูบบุหรี่แม้ในที่ห้ามสูบ เพราะพื้นที่ในมหาวิทยาลัยกว้างขวางแต่เจ้าหน้าที่มีน้อย แนวทางแก้ไขมหาวิทยาลัยต้องขอความร่วมมือกับอาจารย์และเจ้าหน้าที่ให้ช่วยเหลือแนะนำหรือกระตุ้นเตือนจิตสำนึกในการงดสูบบุหรี่แก่นักศึกษาสอดคล้องกับผลการศึกษาด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์

สรุปผลการศึกษา การศึกษาเรื่องความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีผลต่อความสำเร็จประกอบด้วยปัจจัยด้านทรัพยากรนโยบาย ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ด้านความมุ่งมั่นของพนักงานผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และปัจจัยด้านอื่นๆ ยกเว้นด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย เนื่องจากการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสารพิษในบุหรี่มากที่สุดแต่ไม่มีความรู้เพียงพอในเรื่องกฎหมายคุ้มครองผู้ไม่สูบบุหรี่ บุคลากรและนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการควบคุมการสูบบุหรี่และยังฝ่าฝืนสูบบุหรี่แม้ในที่ห้ามสูบ เพราะพื้นที่ในมหาวิทยาลัยกว้างขวางแต่เจ้าหน้าที่มีน้อยประกอบกับคนไทยไม่มีวินัยเพียงพอในการอยู่ร่วมกันเป็นสังคม

5.4 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ความสำเร็จของการนำนโยบายความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลดละเลิกบุหรี่ของเยาวชนในสถานศึกษาไปปฏิบัติเนื่องจากนโยบายดังกล่าวเป็นนโยบายที่ให้ผลกับความเป็นอยู่ที่ดีและเสริมสร้างสุขภาพประกอบกับรัฐบาลมีการรณรงค์การห้ามสูบบุหรี่ในที่สาธารณะและควบคุมการบริโภคยาสูบอย่างเข้มงวดระดับหนึ่ง แต่การประชาสัมพันธ์ในสถานศึกษายังไม่ได้รับการนำไปปฏิบัติในระดับเหมาะสม

2. นโยบายดังกล่าวเป็นนโยบายจากบนลงล่างข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นผู้ปฏิบัติผลสำเร็จก็เกิดอันเนื่องจากการขับเคลื่อนเป็นฝ่ายเดียวถ้าจะให้มีความสำเร็จอย่างสมดุลงจะต้องให้นักศึกษามีส่วนร่วมกับการกำหนดและนำนโยบายไปปฏิบัติโดยเฉพาะการแสดงความไม่ยอมรับการฝ่าฝืนของบุคคลที่สูบบุหรี่ในที่สาธารณะและใช้มาตรการลงโทษทางสังคมต่อผู้ที่ฝ่าฝืน

3. แม่นว่าเป็นนโยบายที่ดีและมีประโยชน์ต่อสังคมแต่กลุ่มผลประโยชน์จากการจำหน่ายยาสูบจะพยายามขัดขวางและยังพยายามให้สังคมยอมรับจากการใช้สื่อมวลชนเป็นหลัก อาทิเช่น ภาพยนตร์

บรรณานุกรม

- โกศล ทองนพเก้า. (2550). *การศึกษาการดำเนินงานและปัญหาการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจังหวัดอ่างทอง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.
- จักรพันธ์ เพ็ชรภูมิ และคณะ. (กรกฎาคม-ธันวาคม 2561). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการได้รับควันบุหรี่มือสองของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง. *วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา*, 13(2), หน้า 89-101.
- จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์. (2551). การประเมินผลนโยบายสาธารณะ. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชานโยบายสาธารณะและการวางแผน*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บรรพต สุขัง. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองบุรีรัมย์*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.
- บุญชัย พิริยะ กิจกำจร และนริชร์ ชูติ พัฒนะ. (มกราคม-เมษายน 2561). แนวทางป้องกัน ลด ละ เลิก บุหรี่ของเยาวชนจังหวัดสงขลา. *วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและสาธารณสุขสุภาคใต้*, 5(1), หน้า 108.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. (2540). *การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการบริหาร*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พระมหาสุเทพ สุพนทิตโต ผิวเผือก. (มกราคม-ธันวาคม 2560). แนวทางการจัดการปัญหาบุหรี่ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 20, หน้า 94-106.
- พัชฌณ ใจสะอาด และเบญจวรรณ ธรรมรัตน์. (กรกฎาคม-ธันวาคม 2557). มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานศึกษา. *วารสารจันทร์เกษมสาร*, 20(39), หน้า 11-18.
- ยุทธ ไกรวรรณ. (2550). *วิเคราะห์ข้อมูลวิจัย 2*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- รณชัย โตสมภาค. (2561). *แนวทางในการสนับสนุนให้ประชาชนเลิกสูบบุหรี่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของนโยบายในการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบของรัฐ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- ล้วน สายยศ และอังคณาสายยศ. (2535). *หลักการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วชิรวีร งามละม่อม. (2556). *การประเมินผลนโยบายสาธารณะ (Public Evaluation)*. เข้าถึงได้จาก: <http://www.trdm.co.th>, 26 กันยายน 2562.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วรเดช จันทรศร. (2551) *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- วรเดช จันทรศร. (2550). *การนำนโยบายไปปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการ คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ.
- วรเดช จันทรศร. (2545). *การนำนโยบายไปปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: สหยาบล็อคและการพิมพ์.
- วรลักษณ์ หิมะกลัส. (2562). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมโครงการประกันสุขภาพ*. เข้าถึงได้จาก: <https://www.Thaihealth.or.th>, 3 กันยายน 2562.
- วิยะดา ตีระแพทย์. (2551). *การนำนโยบายถ่ายโอนงานสวัสดิการสังคมสู่การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, กรุงเทพมหานคร.
- ศิริพร เขียวไสว. (2550). *การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลวังยาง จังหวัดสุพรรณบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- ศุภวัฒน์ ภัทรวิชญานนท์. (2561). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, ลำปาง.
- สมบัติ อารังธัญวงศ์. (2552). *นโยบายสาธารณะ: แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ*. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพมหานคร: เสมาธรรม.
- สิน พันธุ์พินิจ. (2559). *คู่มือการเขียนบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท วิทย์พัฒน์ จำกัด.
- สิริกร นามตาบุตร และวารานิชฐ ลำไย. (พฤษภาคม-สิงหาคม 2561). การประเมินประสิทธิผลของมาตรการระดับประเทศด้านสิ่งแวดล้อมให้ปลอดควันบุหรี่ จังหวัดหนองคาย. *วารสารกฎหมายสุขภาพและสาธารณสุข*, 4(2), หน้า 133-151.
- Alkin, M.C., & Hofstetter, C.H., (2002). *Evaluation*. Boston: Way Lanham.
- Anderson, James E. (1975). *Public Policy-Making*. New York: Holt, Praeger.
- Aveyard, P. and Raw, M. (2012). Improving Smoking Cessation Approaches at the individual Level. *Tobacco Control*, 21, pp. 252-257.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Bader, P., Boisclair, D., and Ferrence, R. (2011). Effect of Tobacco Taxation and Pricing on smoking behavior in High Risk population :A Knowledge system international. *Journal of Environmental Research and Public Health*, 8, pp. 4118-4139.
- Best, John W. (1981). *Research in Education*. (4th ed.). Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Cronbach, Lee J. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper.
- Dimitrion, H. T. & Thomson, R. (2001). *The planning of sustainable urban development: The institutional dimension, planning for a sustainable Future*. New York: Spoon Press.
- Dunsire, A. (1998). "Administrative theory in the 1980s: A viewpoint". *Public Administration*, 73(1), pp. 17-40.
- Dunsire, A. (1978). *The Execution Process; Vol 1, Implementation in a Bureaucracy*. Oxford: Martin Robertson.
- Edwards, G.C, (1980). *Implementing Public Policy*. Washington D.C.: Confessional Quality Press.
- Eriksen, Willy. (December 2005). Work factors and smoking cessation in nurse 'aides: a prospective cohort study. *BMC Public Health*, 5(1), pp. 142-152.
- Eugene, Bardach. (2001). *Getting Agencies to Work Together: The Theory and Practice of Managerial Craftsmanship*. (1st ed.). Washington, DC: Brookings Institution Press.
- Hofstetter, C. H., & Alkin, M. C. (2002). Evaluation use revisited. In T. Kellaghan & D. L. Stufflebeam (Eds.), *International handbook of educational evaluation* (pp. 197-224). Boston: Kluwer Academic.
- Hogwood, B. W. & Gunn, L. A. (1984) *Policy-analysis for the real world*. Oxford, United Kingdom: Oxford University Press.
- Kaufman, Harold F. (1949). *Participation Organization Activities in Selected Kentucky Localities*. Agricultural Experimental Station Bullatin, S.I.
- Larson, J. S. (1980). *Why Government Programs Fails: Improving Policy Implementation*. New York: Praeger.
- Likert, R. (1976). *New Patterns of Management*. New York: McGraw-Hill.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Lipsky, M. (1980). *Bureaucracy: Dilemmas of the individual in public services*. New York: Russell Sage.
- Mazmanian, D. A. & Sabatier, P. A. (1989). *Implementation and public policy: With a new postscript*. Latham, MD: University Press of America.
- Mountjoy, R. S. & O'Toole, L. J. (1999). Interorganizational policy implementation: A theoretical perspective. *Journal Public Administration Review*, 22(6), pp. 245-257.
- Paul A. Sabatier and Daniel Z. Mazmanian. (1983). *Implementation of Public Policy*. Glenview, Ill.: Scott, Foresman.
- Pollitt, C. & Bouckaert, G. (2004). *Public Management Reform: A Comparative Analysis*. (2nd ed.). Oxford: Oxford University Press.
- Pressman, J. L. & Wildavsky, A. B. (1973). *Implementation*. (2nd ed.). San Francisco: University of California Press.
- Ripley, Randal B. and Grace A. Franklin. (1982). *Bureaucracy and Policy Implementation*. Homewood, Illinois: The Dorsey Press.
- Robert, Eyestone. (1971). *The Threads of Public Policy: A Study in Policy Leadership*. Indianapolis: Bobbs-Merrill Company.
- Sabatier, P. A. (1986). Top-down and bottom-up approaches to implementation research: A critical analysis and suggested synthesis. *Journal of Public Policy*, 6(1), pp. 21-48.
- Sabatier, P. A. & Mazmanian, D. A. (1987). The conditions of effective implementation: A guide to accomplishing policy objectives. *Policy Analysis*, 5, pp. 481-504.
- Sebring, R. H. (1987). Five-million dollar misunderstanding: A perspective on State Government-University interorganization conflicts. *Administrative Science Quarterly*, 22(3), pp. 505-523.
- Siam Intelligence Unit Co., Ltd. (2015). *Public Policy Making*. Retrieved from <http://www.siamintelligence/public-policy-making>, September 14, 2019.
- The office of Disease Prevention and Control 12 Songkhla. (2015). *Statistical Thailand 2015*. Songkhla: The office of Disease Prevention and Control 12 Songkhla.
- Thomas R. Dye. (1984). *Understanding Public Policy*. New Jersey: Prentice Hall.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Van der Zaag, P. (2007). Asymmetry and equity in water resources management: Critical governance issues for Southern Africa. *Water Resources Management*, 21, pp. 193-204.
- Van Meter, D. S. & Van Horn, C. E. (1975). *The Policy Implementation Process: A Conceptual Framework. Administration and Society*. New York: Russell Sage Foundation Washington, D.C.
- World Health Organization. (2015). *World Health Statistics 2015*. Geneva: WHO Press.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics : An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper International Editor..
- Younis, T. & Davidson, I. (1990). The study of implementation. In Talip, Younis (Ed.). *Implementation in Policy*. p. 3. Worcester, Great Britain: Billing G. Sons Ltd.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนาความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. แบบสอบถามนี้ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 บุคคลปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตอนที่ 3 ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ 17-19 ปี 20-22 ปี 23-25 ปี 25 ปีขึ้นไป

3. ระดับปีการศึกษา

ปีหนึ่ง ปีสอง ปีสาม ปีสี่ ปีสี่ขึ้นไป

4. อาชีพผู้ปกครอง

ธุรกิจส่วนตัว พนักงานองค์การเอกชน รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ เกษตรกร

5. รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน

ไม่เกิน 10,000 บาท 10,001-15,000บาท 15,001-20,000 บาท

20,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 บุพปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง ขอให้ท่านกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความเป็นจริงในตัวของท่าน

บุพปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ	ระดับความสำเร็จ					สำหรับ ผู้ศึกษา
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
บุพปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย						
1. นักศึกษาเข้าใจว่า การกำหนดนโยบายอยู่บนพื้นฐานของการเสริมสร้างสุขอนามัยที่ดีต่อชุมชน 2. นโยบายป้องกันการสูบบุหรี่ทำให้รัฐบาลและประชาชนไม่ต้องใช้จ่ายเงินในการรักษาพยาบาลโรคจากการสูบบุหรี่ 3. นโยบายป้องกันการสูบบุหรี่ทำให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง 4. นโยบายป้องกันการสูบบุหรี่สามารถลดจำนวนผู้ป่วยโรคจากควันบุหรี่มือสอง 5. นโยบายป้องกันการสูบบุหรี่ทำให้นักศึกษามีสุขภาพดีและไม่เสียเงินไปใช้เป็นค่าบุหรี่						[] V1
บุพปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านทรัพยากรในการสนับสนุนการนำนโยบายไปปฏิบัติ						
6. สถานศึกษาใช้งบประมาณในการรณรงค์การป้องกันการสูบบุหรี่อย่างเหมาะสม 7. สถานศึกษาใช้บุคลากรในการรณรงค์การป้องกันการสูบบุหรี่อย่างเหมาะสม						

บุพปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำ นโยบายไปปฏิบัติ	ระดับความสำเร็จ					สำหรับ ผู้ศึกษา
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
8. สถานศึกษาใช้สื่อในการรณรงค์การ ป้องกันการสูบบุหรี่อย่างเหมาะสม 9. สถานศึกษาประชาสัมพันธ์การรณรงค์ การป้องกันการสูบบุหรี่อย่างต่อเนื่อง 10. ผลลัพธ์ของการรณรงค์การป้องกันการ สูบบุหรี่อย่างเหมาะสม						
บุพปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำ นโยบายไปปฏิบัติ ด้านความสามารถและ จำนวนของบุคลากร						[]V5
11. ความสามารถของบุคลากรที่รับผิดชอบ ในกิจการนักศึกษาที่จะต้องดำเนินการ ป้องกันการสูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัย 12. ฝ่ายกิจการนักศึกษาทำการเผยแพร่ พิช ภัยของการสูบบุหรี่ 13. ฝ่ายกิจการนักศึกษาทำการเฝ้าระวังการ สูบบุหรี่ ภายในมหาวิทยาลัยสม่ำเสมอ 14. ปฏิบัติตามระเบียบของห้ามสูบบุหรี่ ภายในมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด 15. ปฏิบัติต่อนักศึกษาทั้งที่สูบบุหรี่และไม่ สูบบุหรี่อย่าเสมอภาคและเป็นธรรม						[]V6
บุพปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำ นโยบายไปปฏิบัติ ด้านการสื่อสารและการ ประชาสัมพันธ์						
16. การประชาสัมพันธ์การห้ามการสูบบุหรี่ ในสถาบันการศึกษาในบริเวณห้องน้ำ และ โรงรถ อย่างเพียงพอและชัดเจน						

บุพปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำ นโยบายไปปฏิบัติ	ระดับความสำเร็จ					สำหรับ ผู้ศึกษา
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
17. การประชาสัมพันธ์การห้ามการสูบบุหรี่ ในสถาบันการศึกษา ในบริเวณรอบนอกของ มหาวิทยาลัยอย่างเพียงพอและชัดเจน 18. การประชาสัมพันธ์การห้ามการสูบบุหรี่ ในสถาบันการศึกษา ด้วยการใช้สื่อทุก ประเภทให้นักศึกษารับรู้และรับทราบพิษภัย ของบุหรี่ อย่างเพียงพอและชัดเจน 19. ประชาสัมพันธ์การห้ามการจำหน่าย บุหรี่ในสถาบันการศึกษาและ ใน ภายนอก มหาวิทยาลัย						[]V11
บุพปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำ นโยบายไปปฏิบัติ ด้านความมุ่งมั่นของ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ						
20. ความมุ่งมั่นของผู้บริหารในการป้องกัน ลด ละ เลิก การสูบบุหรี่ 21. ผู้บริหารสถานศึกษา และคณาจารย์ ไม่ สูบบุหรี่ 22. ผู้บริหารสถานศึกษา และคณาจารย์ มี การนำโครงการลด ละ เลิก บุหรี่ มาเสนอให้ นักศึกษาทดลองเลิกบุหรี่ 23. ผู้บริหารสถานศึกษา และคณาจารย์ สอดแทรกเรื่องราวที่แสดงพิษภัยของบุหรี่ใน การเรียนการสอน 24. มหาวิทยาลัยเป็นสถานที่ปลอดบุหรี่						[]V15
บุพปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไป ปฏิบัติ ด้านลักษณะองค์การที่นำนโยบาย ไปปฏิบัติ						[]V20

บุพปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำ นโยบายไปปฏิบัติ	ระดับความสำเร็จ					สำหรับ ผู้ศึกษา
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
25. มหาวิทยาลัย/วิทยาลัย เหมาะสมที่จะ เป็นสถานที่ปลอดบุหรี่ 26. มหาวิทยาลัย/วิทยาลัย มีอิสระในการ จัดการให้เป็นปลอดบุหรี่ 27. มหาวิทยาลัย/วิทยาลัย สามารถ ควบคุมดูแลนักศึกษาไม่ให้สูบบุหรี่ภายใน สถานที่ 28. มหาวิทยาลัย/วิทยาลัย สามารถสนอง นโยบายการป้องกัน ลด ละเลิกบุหรี่ 29. มหาวิทยาลัย/วิทยาลัย เป็นหน่วยงาน ชั้นนำสังคมควรต้องดำเนินการการป้องกัน ลดละเลิกการสูบบุหรี่ให้เป็นตัวอย่าง						[]V22

ตอนที่ 3 ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบัน
อุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ	ระดับความสำเร็จ					สำหรับ ผู้ศึกษา
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
30. นักศึกษาไม่เคยคิดจะทดลองสูบบุหรี่ 31. นักศึกษาไม่เคยสูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัย 32. นักศึกษาชักชวนเพื่อนไม่ให้สูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัย 33. นักศึกษาชักชวนเพื่อนให้เลิกสูบบุหรี่ 34. นักศึกษาไม่ทดลองสิ่งเสพติดอื่นๆ 35. ความพึงพอใจในการนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งปลอดบุหรี่						[]V30

ขอบคุณที่กรุณาเสียสละเวลาตอบแบบสอบถามนี้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายแสงชัย นัยนุ่น
วัน เดือน ปีเกิด	14 กันยายน 2522
สถานที่เกิด	จังหวัดพัทลุง
ที่อยู่ปัจจุบัน	45 หมู่ที่ 5 ตำบลปันแต อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง 93110
สถานที่ทำงาน	สำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิต
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2543	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี โรงเรียนพัทลุงบริหารธุรกิจ
พ.ศ. 2547	ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี สถาบันราชภัฏยะลา
ประสบการณ์ทำงาน	
พ.ศ. 2554 - 2556	นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2556 - 2558	นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง
พ.ศ. 2558 - 2559	นักวิชาการสรรพสามิตปฏิบัติการ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่อุบลราชธานี
พ.ศ. 2559 - 2560	นักวิชาการสรรพสามิตปฏิบัติการ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่นครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2560 - 2561	นักตรวจสอบภาษีปฏิบัติการ สำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิต
พ.ศ. 2562 - ปัจจุบัน	นักตรวจสอบภาษีชำนาญการ สำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิต